

ruh ve madde

Türkiye Metapsizik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Cemiyeti Neşir Organıdır

Cilt: 11, Sayı 124, Mayıs 1970

Cemiyet adına Sahip ve Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

★

Hazırlayanlar :

Doç. Dr. Muammer Bilge

Dr. Gültekin Caymaz

Ah Erman

Selman Gerçeksever

Atilla Ustav

Berrin Gerçek

Sadiye Korateş

Güven Erer

Enver Ölçerman

Mehmet Sancar

Yorgo Karaca

Baykur Bilgin

Kapak Kompozisyonu

Ağız Bessara

Önder Akınal

İdarehane ve Cemiyet binası:

Taksim, Sıraselviler, Billürcü

Çıkmazı Sumbül Apt. No. 14/1

(Otel Santral Sokağı)

★

İlgi ve Baskı : T A Ş Matbaası

★

Kapak Baskı : Gencay Matbaası

Cilt: Çınar Mücellithanesi

★

Abone ücreti :

Yıllık 20 Lira

★

Maberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Sevgili Okuyucular,

Apollo 13'ün başarıya ulaşamamasının bir çok teknik sebepleri yanında, bize göre, en önemli sebep : beşeriyetin henüz manevi gelişme bakımından teknik seviyeleri kadar olmamalarıdır. Mühendisliğe dayanan bir medeniyetin muhtakkak ki bir makinanın arıza yapması gibi sık sık falso yapması mukadderdir. Sonra beşeriyetin bilimsel dediği bilgiler henüz kâinatın sırlarını ortaya serecek güçte değildir. Kendinizi boşuna kandırmağa lüzum yok.

Uzaylıların önceden söyledikleri gibi, uzaydaki meteorların feza araçlarına çarpmasını önleyecek hiç bir gücümüz, cihazımız da mevcut bulunmamaktadır. Nitekim Apollo 13'ün başına bu geldi ve kabinde kocaman bir yara açıldı. Meteor çarpmış olduğu nasılsa ifade edilebildi. Dünyahların, beşeriyetin, fezaya açılma liyakati henüz teşekkül etmedi. Ancak cehitlerin karşılığı olarak kendilerine tecrübe imkânı tanındı, hepsi o kadar. Önce Dünyanızın sulh ve sükûna kavuşması, aulayışın, idrâkin, vicdanın, sevginin, kardeşliğin teşekkül etmesi gerekmektedir .

Gediz'i de, Apollo 13'ü de, akla gelen herşeyi, her olayı hükmi altında tutarak Sevk ve İdare eden, şairli, programlı RUHSAL İDARE MEKANİZMASIDIR. Onun varlığını hissedebilmek, sezebilmek, azıcık anlayabilmek insanlığın ANA ÖDEVİ, beşeriyetin ideal bilgisidir. Beşeriyet ve onunla ilgili olanlar, ona ilgi duyanlar İdare Mekanizmasının muradı istikametten inhiraf edemezler. Ettikleri zaman «doğru yola» geçilmesi için akla gelmedik lüce hesaplara dayanan usuller kullanılır.

Ruh ve Madde'niz Doğru yol'u hatırlatan, bu yolun özelliklerinden, inceliklerinden, şartlarından, nimetlerinden, saadetlerinden, irfan ve yüksekliğinden elinden geldiğince söz ederek uyarmaya çalışan bir Dergi, vazifeli bir organ, ifade vasıtasıdır. Onu bu maksat için herkese tauntınız, gelecek hayatınızın semeresini şimdiden tatmak için etrafınızı uyartınız, bakışlarınızı yerden semaya kaldırtınız ve ruhsal fezayı onlara işaret ediniz.

E. ARIKDAL

Selâm ve Sevgiler.

Büyük Tabiat Olayları ve Ruhsal İdare Mekanizması

Gediz'in şiddetli deprem ve kısmen yangınla harab-olması halâ bitmedi. Durup durup tekrar başlayan depremin insan ruhları üzerindeki baskısını, onun gözlerini açmak için, hiç de azaltacağına benzememektedir.

İnsanlığın tekâmülü bakımından büyük tabiat olaylarının çok önemli bir yeri vardır. Tabiat olayları her ne kadar fizik ve kimya kanunları dahilinde meydana geliyor ise de, sebeplilik prensibi dediğimiz SEBEP NETİCE KANUNUNUN tecelliyatından başka bir şey değildir.

Dünya ve Kâinat, Ruhların bilgi ve görgüsünü arttırmaları, tekâmül edebilmeleri için tıpkı bir laboratuvar vazifesini görmektedir. Orada en basitinden, en karmaşığına kadar meydana gelen her olayı ince bir düşünce ve kıyas mekanizmasıyla görmeğe ve tetkik etmeğe çalışmamız gereklidir. Bunu başarabilirsek, o zaman şuurlu, idrakli ve plânh bir SEVK VE İDARE KUDRETİNE SAHIP TESİR VEYA TİTREŞİMLERİN bu olayları meydana

getirdiğini ve bu işleri ancak onların yapabileceğini anlamağa başlarız. Kâinata başboş yürüyüşler, rastgele hareketler yoktur. Aksine, Kâinatın büyük nizam ve ahengindeki dengeyi sağlayan, gayet hesaplı ve tertipli büyük İDARECİ TESİRLER vardır.

Bizim yapacağımız şey, etrafımızda cereyan edecek olan hadiselerin oluşlarını, sebeplerini, neticelerini ve âmillerini araştırmak ve bu araştırmaların semeresini elde etmeğe çalışmak olmalıdır. HADİSELER MÂNALARLA DOLUDUR.

Bütün olağanüstü tabiat hadiselerinin büyük hedefleri vardır. Başlıca hedef : hadiselere şahit olan veya mukadderleri o hadiselere bağlı olan bir sürü insanın tekâmül etmesidir. Dünya üstünde bir yerde felâketli olarak niteleyeceğimiz küçük veya büyük ıstıraplar tevlid eden olağanüstü her hangi bir tabiat olayı ortaya çıkarsa orada muhakkak kütleli bir tekâmül söz konusudur. Dünyada gelip geçen bütün felâketli zamanları mutlak az-çok belirli bir TEKÂMÜL HIZI

izlemiştir. Bu acılı olaylar insanlar için bir yükselişin ve kurtuluşun hem sebebi hem de ifadesi olarak görünür. Senelerden beri gelişmek için çırpınıp duran memleketimizde her sahada tekâmül hızını sağlayıcı daha birçok olayların vukû bulacağını beklemek tabii olarak icabeder.

Bu olayların karşısında kaldıkça idrak ve bilgi kapasitemizin alıcı ve faaliyet alanı gücüne göre bir takım sezgiler, bilgiler, sonuçlar elde edeceğiz. Antenlerimizi daima açık tutmamız bizim için elbette çok yararlı ve hatta gereklidir.

Her olayın bir sebebi vardır ve bu sebep de temposu ağırlaşmış tekâmül hızını arttırmaya matuftur. Ne kadar kederli, elemli görünürse görünsün her olay hayırlı, iyi ve insanların yükselmesi için gerekli unsurları hazırlayan sonuçları ardından getirir. Bu olaylar tabiatın rastlantıları değil, YÜKSEK KÂİNAT KANUNLARINA DAYANAN ŞUURLU VE İDRAKLİ BİR İDARE MEKANİZMASININ TERTİPLERİ.

**NİZANLARI, İCAPLARI-
DIB.** Bu İdare Mekanizma-
sı elbette **DÜNYA ÜSTÜ** bir
kudretin ifadesidir. Felâket-
li olayların en önemli an-
lam, bu idare mekanizma-
sını isbat edici birer de-
fil ve birer ışık mahiyeti-
ni taşımış olmalarında
mündemiştir.

Hep müşahade edilmiştir
ki, büyük tabiat olayları
karşısında, onların sadece,
görünen maddî cepheleleriyle,
bunlar hakkında beş duyu
organlarını ilgilendiren ka-
ba ânyusal yanlarıyla uğ-
raşmaktadır. Sebep - Ne-
tice Kanunu inancı ve bil-
gisini tatbik etmek istemez-
ler ya da gerçekten hiç bil-
mezler. Bunu yapabilirsek, o-
layların dillerinden anla-
mak imkânını elde etmiş o-
luruz. O zaman etrafımızı
çevreleyen kâinat sırların-
dan bir kısmı bize kendini
açığa gösterir. **OLAYLAR
GÖZLERİMİZİN ÖNÜNE
SERİLİP** duruyor. Halâ,
**İNSAN ÜSTÜ TESİR ME-
KANİZMALARINI** gör-
memekte direnen kör be-
şeriyetimizin başına musai-
lat olan bu elemli olaylar,
bütün gelip gözlerimizi a-
çacaktır.

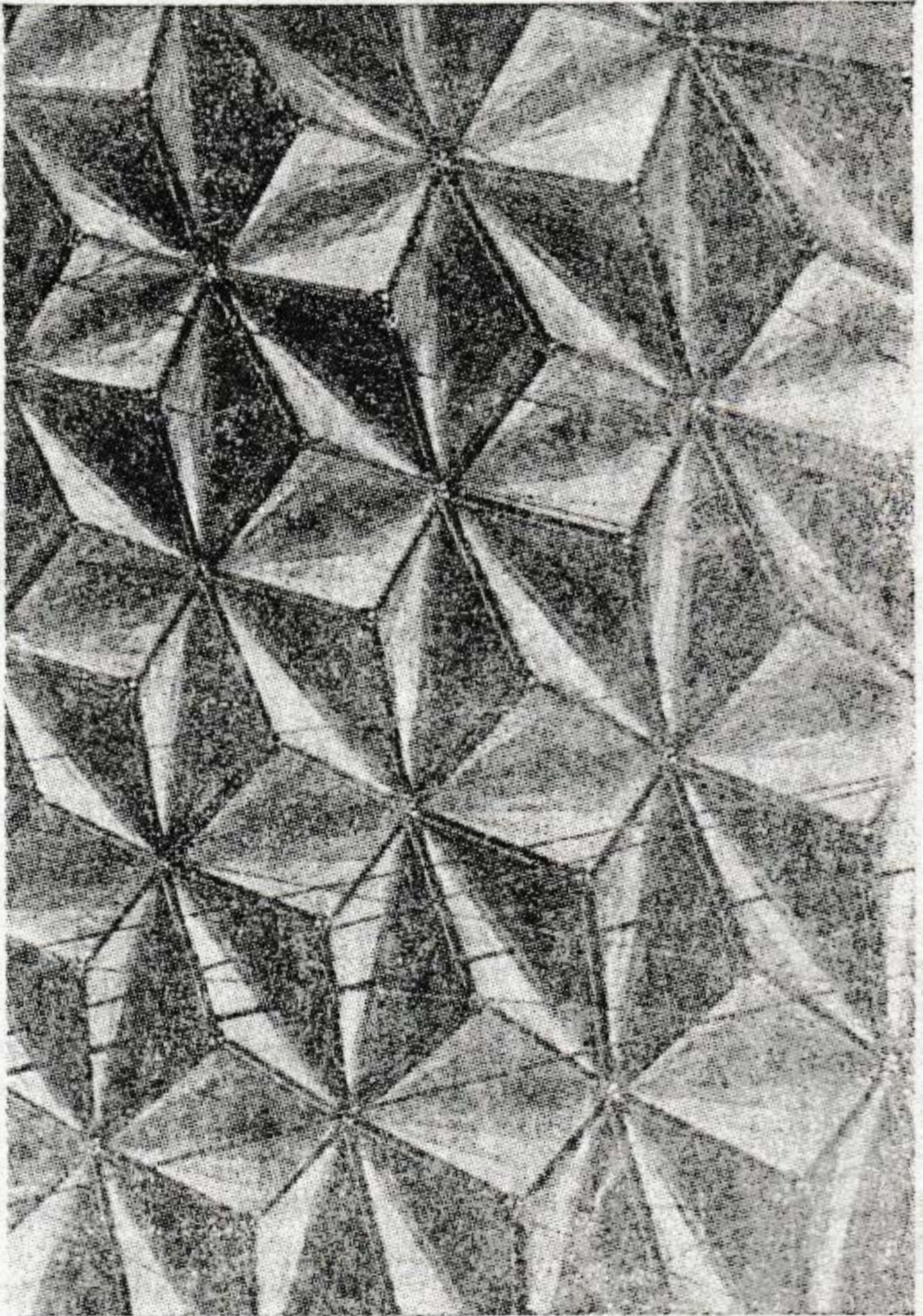
Bir tek hareket bile boş
ve mânâsız değildir. Her
hareket beşeriyetin gelişi-
mesi, olgunlaşması, şuur
ve idrak sahibi olması için
gereklidir. Kötü, menfi, ak-
sak, bozucu olarak gördü-
ğümüz hareketler kâinatın
nizam ve ahengine dahildir.
Bu menfilik ve aksaklıkla-
ra düşer olmak bizleri bil-
gi ve görgümüzün kıt ve
dar çerçeve içinde olmasu-

dan ileri gelmektedir.

Bu sebepten büyük ta-
biat hadiselerine kendi ken-
dine olmuş gözü ile baka-
mayız. Bunlar herşeyi ba-
şından sonuna kadar he-
sabeden, programa bağla-
yan, idrâkli, şuurlu ve kud-
retli **ÜSTÜN İDARE** işi-
dir. Bu idare kudreti sebep
- netice kanununun tecelli
etmesini sağlar. Bütün olay-
ları, koca bir bütün halin-
de tam bir ahenkle tekâmül
ve gelişme hedefine doğru
götürür.

**DÜNYADAKİ HER O-
LAYIN, HER HAREKE-
TİN MÂNÂSİ BU İDARE
KUDRETİNİ İFADE E-
DEN BÜYÜK MEKANİZ-
MANIN GÖRÜNÜMLERİNDE GİZLENMİŞ OLA-
RAK BULUNUR.**

Muhtaç olduğunuz en e-
saslı **ANA BİLGİ**: Üstün
İdare Kudretinden fıskıran
kâinatın bütün olayları bize
bir sürü tabiat sırrını ve bu
arada asıl kendi varlığımı-
zın hikmetini ve manasını
öğretir.

Acının

Karışmıyacağı

Bir

Refah !

Yazan : Allan KARDEC
Çeviren : Yorgo KARACA

Âdetlere göre bir asil olarak doğmuştu. Güzel, zengin ve ayrıca kalbin ve ruhun meziyetlerinin mükemmel modeli olan genç bir kadındı. Otuzaltı yaşında öldü. Cenaze merasiminde herkesin ağzındaki sözler şöyle hülasa edilebilir: «Bu gibi şahısları Allah neden o kadar erken yeryüzünden tekrar çekmektedir?» Hatıralarını bu şekilde takdis ettirenler bahtiyardırlar. Çekiştirme sözleri hiçbir zaman dudaklarını kirletme-

di. Kötülüğü şiddetlendirme yerine daima hafifletmeğe veya bağışlamağa hazırды. Herkes için iyi, yumuşak ve müsamahalı idi. Madunlarına, ne kibir ne de azamet tavırları takınmadan, fakat laüballikle de hiç ilgisi bulunmayan ve kendileri için hakaret sayılacak şekilde, hareketlerine korumaya ve yükseklik havasını vermeden iyilikle muamele ediyordu. Çalışarak hayatlarını idame ettirenlerin irat sahibi olmadığını ve onlara borçlu bulunulan paraya gerek durumları gerekse yaşamak için muhtaç olduklarını bildiği için hiçbir zaman bir maaşı bekletmedi. Hatasından dolayı bir ödememe yüzünden her hangi birini sıkıntı çekebileceği düşüncesi ona bir vicdan azabı olurdu. Heveslerini tatmin için dalına parası olup da borçlarını ödemek için hiçbir zaman parası olmayan kişilerden değildi. Bir zenginin borçlarının bulunmasının zevkli bir şey olabileceğini anlamıyor ve satıcıların ona sattıkları mallardan alacaklı bulduklarını söylemelerine meydan vermiyordu. Onun içindir ki, ölümünde herkes ancak teessür duydu ve şikâyeti olan bir şahıs dahl bulunmadı. Hayırseverliğinin sonu yoktu. Fakat bunun, herkesin gözüne çarpan resmî hayırseverlikle ilgisi yoktu. Onda, hayırseverlik kalbin merhameti idi, gösteriş için olanı değildi. Kuruttuğu göz yaşları ve dindirdiği ümitsizlikleri yalnız Allah bilir, zira bu iyi fiillere şahit olarak ancak o ve müzaharetini gören bahtsızlar vardı. Saklı kaldıklarından daha da doku-naklı olan felâketleri keşfetmeği bilhassa biliyor ve maneviyatı alçaltacağı yerde onu yükselten bir nezaketle yardım ediyordu.

İçtimai sınıfı ve eşinin yüksek vazifesinden ötürü, itibarını düşürmeyecek bir ev kıyafetinde bulunmaya mecburdu. Fakat mevkilinin ihtiyaçlarını hasislik yapmadan temin ederken, yıkıcı israf ve lüzumsuz masrafları bertaraf edip öyle bir intizanla yapıyordu ki, başkaları daha iyisini yapmadan sarfedeceklerinin yarısı kendisine kifayet ediyordu.

Böylece servetinden muhtaçlara daha geniş bir kısım ayırabiliyordu. Önemli bir sermaye ayırmıştı ve gelirini, kendisi için kutsal olan, sırf bu işe tahsis etmişti. Bu

... ediyordu: sarfedeceği parada, yokmuş
... Bu suretle hem cemiyet hem
... karşı vazifelerini uzlaştıra
... Ökümünden oniki yıl
... bilen bir akrabası ta
... olarak izvcih edilen muhtelif
... tebliği verdi;

... düşünmekte haklı-
... her şeyin
... öyleyim ve buna rağ-
... henüz uzağım.. Bu
... mutluları ara-
... gerçek acıyı duyduğunu
... Mutluluğunuzu teşkil eden
... Gençlik, sıhhat, serve-
... ediliyordum; fakat bu
... burada tadılan mutluluğun
... Arklığa has olan ve rüye-
... edemeyeceği. Ruhların
... bu parlak ziyanın yanında
... gösterildiği en muhte-
... nedir? Mekânın geniş
... soldurabilecek
... havai meskenlerin yanın-
... ve yaldızlı salonlarınız ne-
... daha hızlı, sonsuzluk ara-
... yanında parklarınızdaki
... gezintileriniz nedir? Pek
... eli altında hudutsuz kâi-
... eden dünyaların muazzam
... sınırlı ve bulutlu ufuk-
... Esirin seyyalelerini ve ruhun
... ihtizaz ettiren bu tatlı ar-
... en ahenkli konserleriniz
... ve yaygaracıdırlar. Hiçbir
... taşının karışmadığı ve arkası
... varlığınıza yararlı bir eflöv
... gibi nüfuz eden, sözle ifade
... mutluluk duygusunun yanında, en
... sevinçleriniz ne kadar yavan ve
... Burada her şey sevgiyi, itima-
... iyeti belli etmektedir. Her tarafta
... seven kalbler vardır. Hiçbir
... haset ve kıskançlık bulunmaz. Doğ-
... şaşmadan geleceğiniz benim
... dünya işte böyledir arkadaşım.

... beraber devamlı benzer bir
... az bir zaman sonra bıktırıcı o-
... huzurundan heyecandan uzak olduğu-
... ayınız; ne mütemadi bir konser,

ne sonsuz bir bayram ne de ebediyet deva-
mınca kaygısız bir temaşadır. Hayır ha-
reket, hayat ve faaliyettir. Meşgaleler zah-
metlerden müstesna olmalarına rağmen,
serpiştirilmiş oldukları sayısız olaylarla tü-
kenmez heyecanlar çeşitliliği tevhit ederler.
Herkesin ifa edeceği misyonu (vazifesi)
vardır: himayesi altına aldıklarına yardım
etmek, arzdaki arkadaşlarını ziyaret et-
mek, tabiatın mekanizmasını idare etmek,
mustarip ruhları teselli etmek... Bir sokak-
tan diğerine değil, bir dünyadan öbürüne
gidip gelinir; toplanılır ve tekrar buluşmak
üzere ayrılır. Yapılanları anlatmak üzere
bir noktada bir araya gelinir, sağlanan ba-
şarılarından dolayı tebrik edilir, danışılır,
zor vak'alarda birbirlerine yardım edilir,
nihayet, sizi temin ederim ki, kimsenin bir
an bile içi sıkılacak vakti yoktur.

Şu anda, arz, tasamızın büyük konusudur.
Ruhlar arasında ne hareket! Arzın
transformasyonu (istihalesi, şekil değişme-
si) için ne kalabalık kıtalar aynı hedefe
akmaktadır; Sanki tecrübeli şefler idaresi
altında bir ormanlığı açan bir sürü işçi. Bir
kısmı iri baltalarla eski ağaçları devirmek-
te ve derin kökleri sökmekte, diğer bir
kısmı araziye tesviye etmekte, bunlar, çift
sürerek tohum ekmekte, onlar, kurtlardan
kemirilmiş eski dünya harabelerinde yeni
beldeyi kurmaktadır. Bu müddet zarfın-
da şefler toplanıp müşaverede bulunurlar ve
emir vermek üzere her istikamete haberci-
ler gönderirler. Muayyen bir zamanda arz
yenileşmeli, ilâhi hikmetin niyeti yerine ge-
tirilmelidir; bundan dolayıdır ki, herkes
çalışmaktadır. Bu büyük işin ancak bir se-
yircisi olduğumu sanmayınız; herkes çalı-
şırken gayrifasıl durmakla utanırdım; bana
önemli bir misyon (vazife) emanet edildi
ve onu en iyi şekilde ifa etmeğe gayret e-
diyocum.

Spiritüel hayatta işgal ettiğim mevkiye
mücadelesiz ulaşmadım. İnanın ki, son ha-
yatım size ne kadar takdire değer görünü-
yorsa da bunun için kâfi gelmedi. Bir çok
var oluşlarda ruhumu temizlemek ve
kuvvetlendirmek için isteyerek seçtiğim
yoksulluk ve çalışma eprövlerini (imti-

(Devanı sahife 19'da)

ORGANİZASYON

(Cemiyetimizden O. Zeki Olcay arkadaşımızın 12.8.1969 ve 19.8.1969 Sabı Konferansları özetidir.)

GENEL BAKIŞ :

Bugünün insanlığın çoğu ruhsal tekâmülden habersiz yaşıyor olsa da, herşeyin, mükemmelliğe doğru gitmekte olduğunu farkındadır...

Kendi benliğindeki tekâmülün ruhsal olduğunu bilemiyor, bilemiyor ama, bir takım yanlış tasavvurlarla da olsa, varlığının, birkaç yüzyıl evvelki insan varlığından ileride olduğunu farkedebiliyor...

Ve türlerin gelişmelerindeki yanlış bilgilerine rağmen de insanlık tekâmülden, büsbütün habersiz sayılamaz...

Birer siritüalist olarak, bizler, asıl tekâmülün ruha ait bulunduğunu; maddeye ruhtan dolayı ilerilikler atfedebileceğimizi, hiç değilse seziyoruz... Ve diyebiliriz ki, yeryüzünde - hattâ evrende - herşey, her olay tekâmül içindir Evrendeki bütün kıpırdanışların istikâmetli tekâmüle yönelmiştir. Daha doğrusu, bütün davranışlarımızın hedefi tekâmüldür. Bu yöne yöneltilmişizdir; fakat açık şuurla bunu bilemiyoruz ... Kapalı şuurumuz, bazı çabalarımızla, bazı aralanmalar yapıp, parlak ışıklar saçıyor, o kadar ...

Evrendeki kıpırdanışların tümünün tekâmülü hedef edindiğini bilmek, bir başka şeyin de mevcudiyetini ortaya koyar:

Madem ki herşey, bir gâye istikâmetindedir; öyleyse, evren açısından, bir düzenlilik vardır, düzensizlik değil!...

Tesadüf, bizim insansızlığımızın adıdır!...

Bir yerde bir düzenlilik varsa, bu da bir organizasyonu anlatır bize...

Demek ki, kısaca, varlıkların tekâmül

Özetleyen : Mehmet SANCAR

ettiren bir düzen, bir organizasyon evrenimizde mevcuttur.

Yüz kiloluk bir taşı kaldırıp bir başka yere nakletmek durumunda olan iki kişiyi düşünelim: İster istemez biri diğerine tâbi olacak ve taş böylece taşınabilecektir. Aksi halde taş taşınmaz ve üzücü kazalar da olabilir...

Biri diğerine tâbi olduğu anda, yüz kiloluk yük paylaşılmış ve bir insanın kaldırabileceği elli kiloluk ağırlık haline gelmiştir. Taşın götürüleceği yere kadar, birinin diğerine tâbi oluşu devam ederse (gâye hâsıl olur, yani taş yerine ulaşır) —

Şu basit işe ait örnekte, iki kişinin teşkil ettiği bir teşkilât, yani organizasyon vardır

Belki yüklendiğimiz anlam bakımından teşkilât, daha küçük organizasyonlar karşılığında, evren şumül teşkilât için «organizasyon» dememiz daha doğru olur. Ve bir organizasyonun başarıya ulaştırılması, şu beş ana gâyenin tahakkukuna bağlıdır :

- Plânlama.
- Teşkilâtlanma.
- Emir ve kumanda.
- Koordinasyon.
- Kontrol.

Bunlara kısa kısa değinelim.

Plânlama: Plân, görevin başarımasını hedef seçen ve gâyeyi tespit eden tefekkürün önsentezidir.

Teşkilâtlanma : Plânın uygulanabilmesi için eldeki bütün materyel, imkân ve güçlerin, bir iş sırasına, bir görev düzenine sokulmasıdır.

Emir ve kumanda : Gâyenin tahakkuku için yapılan plânın, teşkil olunan imkânlar, güçler ile tatbikatına geçiş ve bu tatbikatı sürdürüş işaretleridir

Koordinasyon : Bütün imkân ve güçlerin gayeye doğru seferber edilmiş olabil-

ne için, içten ve dıştan koordine (birbirine sıkı sıkıya bağlı) yürütülüşün sağlanmasıdır.

Kontrol : Yönetilmiş hedef ile bulunan noktalar arasındaki bağıntıları tespit, gerekiyorsa tashih faaliyetidir.

Teryüri teşkilatlanmalarını bir çoklaştırmış incelemiş ve ortaya koymuşuzdur.

Bunun asıl belirli kılmak istediğimiz, **İlahî Organizasyondur.**

Bunun için de Thomas Huxley'in şu sözüne uygun davranmağa çalışacağız :

«Gerçek karşısında bir çocuk kaşar ve et. Kalplaşmış kanaatleri bir kenara bırak. Tabiat seni nereye hangi uçuruma yuvarlasa yuvarlasın, kendi küçüklüğünü bil ve onu takip et. Yoksa hiç bir şey öğrenemezsin.»

İLÂHÎ ORGANİZASYON :

Asıl kütümüze, Mukaddes Metinlerdeki müessesî âyetleri de teyit eden şu, ruh âleminin sözleriyle başlayalım :

«İlahî içinde hiçbir maddî ve ruhi varlık sistemi yoktur ki, birbirine karşı varlık olsun. Daima, birbirlerini daha ilâhî olarak görmek vazifeleridir.»

«Arş (Arş) nedir bilir misiniz? Arş, her bir şeyin bu seyyarenin görüp ve gözetmesiyle vazifedar Ruhî plânlardır.»

«Her biri, astronomik sistemin her bir kısmı, İlahî Mekanizmanın bir kârresî müessesesidir.»

«İlahî Mekanizma ise, öyle bir cisim, her bir şey bir şebekedir ki, bu şebekenin her bir kısmında muhtelif astronomik sistemler mevcut eder.»

«Her şeyin idare yeri, kademeli bir plân altında Âlemlerin Rabbine bağlıdır.»

«Kâinatın içinde Arzınız ve Arzınızın mukadderatı bağı olan diğer âlemler, kâinî sistemler ve Âleminiz Rabbinin Rabbî olan İlahî bir plândır.. Bu Âlemin Rabbî olan İlahî Plân, kendisine bağlı olan bütün mükevvenatın sahibidir. Bu Plân tanımlar eder, tedvir eder, yaratır ve yok eder. O, bütün bunları Kaadir-i Mutlak'ın emri ve iradesi tahtında icra eder.»

«Var olan her şeyin biricik mebdel Kaadir-i Mutlak, mahlûkatının inkişafında ge-

ne mahlûkatını kullanır.»

Sipiritüel bilgilerimizle biliyoruz ki, insanoglu şu üç ana bilgiyi bilmek zorundadır:

- Tekâmül edeceksin!
- Kendini (öz varlığını) tanıyacaksın!
- Yaradanını bileceksin!

İlahî Murad'ın tahakkuku yakında sıralanmış üç ana gaye...

Yine bir ruhsal tebliğde şöyle denilmekte :

«Bir Ruhî İdare Mekanizması, kendini yöneten bir ilâhî irade kanununa tâbidir. Bu İlahî irade kanununun bizatihi kendisi, bu Ruhî İdare Mekanizmasının GAYE'sidir. Mekanizmanın gayesi, yaşayan varlığın gayesidir. Bu gayelere hizmet, gerek Ruhî İdare Mekanizması, gerekse yaşayan varlık tarafından yapıldığı için hepsi, hepsinin üzerinde bulunan bir ilâhî iradeye hizmetkâr, yani idareci mevkiindedir.»

Bir başka ruhsal tebliğimiz de, organizasyonun bir başka şartını açıklıyor bize :

«... Bir tedris müessesesinin programı mevcuttur ve bu programın uygulandığı sene ve devreler mevcuttur.

«Plân içinde varlıklar ancak kendi potansiyellerini geliştirmek ve Kaadir-i Mutlak'ın nizam ve kanunlarını öğrenmek için o müessede iş görürler.»

«... Gerek ruhi plânlar, gerek maddi plânlar, büyük bir plânın ve gayenin tahakkuku için müsterek çalışırlar, birbirlerinden yardım görerek vazifesini itmam ederler. Böylece, Büyük İlahî Murad'ın tahakkukunda ve plânların (programların) gerçekleşmesinde üst olan asta eline uzatır. Herkes, her plân ve her varlık, her seviye ve her mekanizma kendi imtihanlarını birbirlerinin imtihanlarına engel olmayacak şekilde harfilyen tatbik eder, neticesini alırlar. Meselâ, Sâdıklar Plânı olarak (sizinle) irtibatta bulunan bir vazife gurubu sadece tebliğle görevli değildir. Bir çok bedenli ve bedensizin tekâmülü aksiyonunda en isabetli işi yapabilmeleri için devamlı neşriyatta ve dolayısıyla müessiriyette bulunur.»

(Devamı sayfa 27'de)

TELEPATİK DALGALARIN ALINIŞI...

Bugün birçok fizik tezahürlere rağmen bazı ilim adamları Telepatiyi hâlâ imkânsız olarak kabul etmektedir. Çünkü onlar düşünceyi beynin bir fonksiyonu olarak ele almaktadır. Düşünceyi, hayatın tamamen maddî bir parçası olan beynin bir fonksiyonu gibi düşünmek imkânsızdır.

Hemen hemen bütün öğretim müesseselerinde okutulan görüş budur: «Beyin olmadan düşünceden bahsedilmez». Önümüzdeki günlerde yeterli deliller ortaya çıktığı zaman bugünkü Psikolojinin büyük bir kısmı da değiştirilmek zorunda kalacaktır. Verilebilen hiç bir şey boşa gitmiyecektir. Bugünkü ilmin toplayabildikleri yarınki bilginin belki yüzde biri olacak ama, bu yüzde birin de bir faydası olacaktır. Hemen hemen her ilmi buluş ilk ortaya çıktığı zaman komik karşılanmıştır. Bu bakımdan «Fizik fenomen» in de aynı tepkiyle karşılaşmasını normal karşılamak gerekir. Bilinen bir gerçektir ki, bugün, insan aklı sempati ve sevgi ile bütün zaman ve boşluk engellerini bir anda ortadan kaldırmakta ve diğer insan ruhlarıyla temasa geçebilmektedir. Genel bir görüşe göre böyle bir insanın zihni, fezanın çeşitli köşelerine ulaşabilen mesajlar göndermekte ya da benzer şekilde gönderilenleri alabilmektedir. Zaten telapatinin açıklanması da bu şekilde yapılmaktadır.

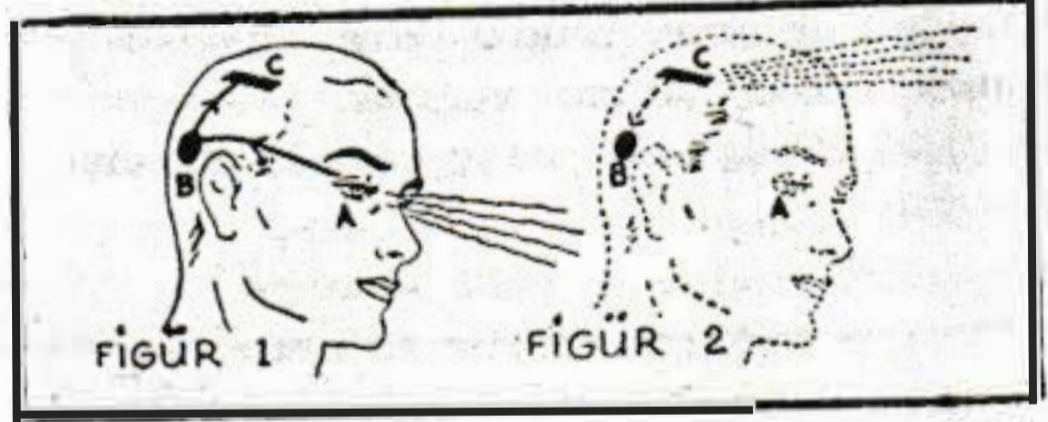
Belki de okuyucu, bu gibi durumlarda acaba telepati nasıl çalışır diye kendine soracaktır. Biliyoruz ki, akıl beynin bazı faaliyetlerinde onunla iş birliği ya-

par. Fakat Telepati ve benzer fenomenler beynin fonksiyonları arasında ele alınabilir mi?

Fizik araştırmacılar normal üstü fenomenleri daima Psikoloji ve Fizyoloji olayları içinde incelemişlerdi. Aşağıdaki açıklama bunlardan biridir.

Bir eşyaya bakıp onu gördüğümüz zaman ,ondan yayılan ışık dalgaları (vibrasyon) göze girer. (Figür 1) «A» da nasıl olduğunu bilmediğimiz bir tarzda bu ışık, sinir akımı haline dönüşür. Görme sinirlerinin yardımıyla o eşyanın görüntüsü beyindeki sinirlerin uyarılması sonucu görme olayı olmaktadır.

Bu anda eşyayı görmüştür fakat düşünme olmamıştır. Kendi kendimize: İşte, bu bir elma, yuvarlak, kırmızı, sulu, lez-

zetli... Elmayı severim... diyemeyiz. Düşünme faslı daha yukarıdaki «C» merkezine gelindikten sonra başlar. Bazan ateşli hastalıklarda görme merkezi olan «B» anormal bir şekilde uyarıldığında İllüzyon ya da halüsinasyon dediğimiz olaylarla karşılaşılır. Bu gibi hallerde gördükleriniz aslında mevcut değildirler.

Bu gerçekleri bugün ilini kabul ediyor. Öyleyse nasıl oluyor da fizik fenomen bu olayların ışığında incelenemiyor?

Telepatik olayda, dışardan gelen düşünce dalgaları doğrudan «C» merkezine ulaşır. Anlayış hemen vukû bulur. «B» ye geçen tesirler görüntü halinde netice verir. Bu yüzden görmek, işitmek gibi duyular araya girmeden anlamak görmek mümkün olmaktadır.

TEDAVİSİ MÜMKÜN OLMAYAN BİR HASTALIK YOKTUR.

Michael Sadgrove, «No Disease is Incurable» isimli kitabında şifacılığı ana hatlarıyla açıklamaya çalışmaktadır. Kitabın başlığından da anlaşılacağı gibi, yazara göre bütün hastalıkların tedavisi mümkündür. Fakat her türlü gayretlere rağmen tedavi edilemeyen hastalıklar ne olacak?. Bu soruya Michael Sadgrove şu şekilde cevap vermektedir :

«Bir hastalığı çekmekte olan ve ondan bir türlü kurtulamayan bir şahıs **Karmik bir borç altındadır.** O kimsenin bu hastalığı çekmesine kimse engel olamaz. Zira o adam geçmişinde, hatta evvelki hayatlarından birinde işlediği bir hatanın sonucunu çekmektedir. Bu cezayı kendisine yine kendisi hazırlamıştır. Bu bakımdan kendi tekâmülü açısından bu azabı çekmek zorundadır. Bu azap kendi tekâmülü için faydalı olacaktır. Biz, kalkıp ta bu hastalığı tedavi edersek, belki de onun o hastalık ile elde edeceği gelişmeye engel olmuş olacağız ki, bu küçümsenmiyecek bir vebaldir. Buna rağmen bütün hastalıkları da kendi hallerine bırakmak doğru olmayacaktır. Bir doktor, bir ruhsal şifacı olarak insanlık görevimizi yerine getirmemiz, sonucu yukarıya bırakmamız en doğru yol olacaktır. Hastanın Karmik durumunu (Geçmiş hayatlarının) icabı hiç bir sonuç alınmasa bile, hein tedavi eden, hem de edilen bakımından yararlı sonuçlar vardır.»

KLERVOYAN ÇOCUK

Küçük yeğenimiz, konformist dünyayı temellerinden sarsanlardan biri olmuştu. İki yaşında iken, iki saatlığına dışarı çıkmış ve onu da bir arkadaşımızın yanına bırakmıştık. Anı bir karar değişikliğiyle eve döndüğümüzde, Mark'ı sokağa çıkacakmış gibi tamamen giyinmiş buldum: palatosu, kalın pantolonu, eldivenleri, botları v.s Evdeki hizmetçiye, çocuğu niçin giydirdiğini sorduğumda, «Bir ara elbiselerini çıkardım ama o yine giyindi. Israrla sizin geleceğinizi söylüyordu. diye cevap vermişti. Hizmetçi sözlerini bitirir btrmez

Mark lâfa karıştı: «Geleceğinizi biliyordum.»

Bu olaydan az sonra yılbaşı gecesi, açılmadan önce paketlerin içinde neler olduğunu bilmmişti.

İlkokula başladığı aylarda diğer çocuklarla birlikte Kargo oynuyordu. Kargo büyük sayıların toplanmasını gerektiren bir oyundu. Rakamları bana söyledi. Fakat sonucu beklerken sabırsızdı. Nihayet «öff, çok uzadı. Tamam tamam 465,746,29 dolar» dedi. Ben henüz sonucu bulmamıştım bile. İşlem bitince: Ne demistin diye sordu. Tekrar ettiği rakkam ilk söylediğinin ve benim bulduğumun aynı idi.

RUH ve MADDE'nin

10. CİLTİ

Bir Spiritüel Kültür
Hazinesi

Fiati : 30 TL.

Ödemeli İsteyiniz.

İnsan Topluluğunun Temelleri:

HAK ve KUVVET

Yazan : F. W. FOERSTER

Bir çocuk bana «Benim babam avukattır» dedi, sonra da «Hak ne demektir, avukatın hakla ne ilgisi var?» diye sordu. Bu soruyu hemen cevaplandıramadım, çünkü bunu ona basit bir şekilde söylemek istiyordum. Bunun için de bizim hak dediğimiz şeyin ne olduğunu önce kendi kendime sormalıyım.

Hak ne demektir?

Hakkın kendisini yenmek isteyen kuvvete sırlı bir şekilde üstün gelmesi nasıl mümkün olabiliyor? Hak daima üstün gelir. Çünkü akli başında olan herkes biribirinin hakkını iyice sınırlayan düzeni tanımazsa müthiş karışıklıklar, kavgalar çıkacağı iyice bilir.

Hak, bana ait birşey ile yapacağım, başkalarına ait bir şeyle yapmayacağım şeyleri belleten bir kanundur. Avukat da, bütün bu kanunları iyice bilen ve hakkı alınan insanlara yardım eden bir adamdır. (Nazarî olarak)

Hak dediğimiz şey, «Kültür» denilen şeyi zorbalıktan ayıran bir duvar, insanları kuvvete karşı koruyan, başkalarının hürriyetini bozmayacak şekilde bir hürriyet veren bir koruyucudur. Bu hak hükümetçe verilemez. Bu hak insan vicdanında doğduğu andan itibaren vardır. Yalnız bu hakkı duymak ve geliştirmek lâzımdır. Bu hak başkalarına borçlu olduğunuzu duymaktan doğar. Bu borcu bütün insanlara karşı duyarız. Kölelerin hürriyete kavuşması bu yüzdendir; kadınlara, işçilere, esir milletlere mahrum ettiğimiz hakları vermek zorunda bu yüzden kaldık. Hak rica edilmez, insan eşit haklara sahip olunca ya kadar susamaz, hakkını savunur.

Birçok zamanlar hak, kudret ve kuvvet önünde dize getirilmiş, ama her defasında insan vicdanından ayaklanarak,

kuvvetlilerin gücünü yenmiştir. Bu Allah'ın hak yerine kuvveti isteyenlere karşı koyduğu ebedi mahkemedir.

SOSYAL DAVRANIŞLAR

Üstün sosyal kültürün temeli başkalarına uyma sanatıdır. Dar anlamı içinde sosyal terbiye denilen şey de, bu güç san'attaki ustalığa bağlıdır. Bu san'at ancak insanlara en basit münasebetlerimizde bile dikkat ve itina ile elde edilebilir. Bu işe candan yaklaşmayan, başkalarının yaşayışına, haklarına karşı dikkatli olmayanlar, çalışan sınıfa karşı da hiç bir zaman gerçekten sosyal bir davranış olamaz. İyilik yapayım derken kötülük eder, yardım etmek isterken saygısızlık gösterirler.

Gerçek sosyal terbiyeyi içten isteyen birisi, önce günlük alışkanlıklarındaki toplu yaşama düşüncesine uymayan hareketlere bir son vermeli; en basit davranışlara bile kendi kendine «Ben şimdi yalnız mıyım» diye sormalıdır.

Sübjektif dar görüşlülükler ilk kurtuluş kapı kaparken etraftakileri düşünmektir. Dinlemeğe muhtaç insanların yanında jervasızca yüksek sesle konuşmak, insanı politikda aazınlığın hakkına dikkat etmesi için terbiye eder. Böyle alışkanlıklar şahsî disiplin ister. Ama «İnsan Haklarının» temelini insan münasebetlerinde çok tesiri olan «Başkalarını düşünme» duygusunun aslını bu alışkanlıklar teşkil eder.

Toplantılarda yalnız bizim konuşmamız, başlarına da söz hakkı vermek, onları dinlemek, bizden ayrı düşünseler bile düşünce ve duygularına saygı göstermek de sosyal areket tarzımıza ait bir ustalıktır. Dinleme san'atını bilen başkaları konuşurken göz bebeklerini başka tarafa çevirip de ilgisizliğini ele vermeyen insanlar ne kadar azdır!

Kendi görüşüne uymayan düşünceleri de dostça dinleyen, saygı ile cevaplandırılan kaç kişi vardır! Böyle hallerde en basit sosyal terbiyenin eksikliği hemen hissedilir, konuşanlar sanki yüzyıllardır süren bir cinayetin, takibin, çekenicizliğin suçlularıdır. Bu yüzden arkadaşlar, dostlar arasındaki tartışmalar bile şaşılacak kadar, alçak seviyedir. Gerçek tartışmayı çok az rastlanır. Tartışmalar çok defa bir kötlük yarışması olur, karşıdakini küçük düşürme, hırpalama isteği ile konuşulur.

Sosyal kültür fikir tartışmalarında şahsi inançlardan hiç bir fedakarlık yapmayı icabettirmez, yalnız tarafsızlık ister, yani sadece kendimizi tatmin edeceğimiz yerde, başkalarının düşüncelerini anlamaya çalışmamızı da ister.

Vaktiyle Eflâton rakiplerini bu anlayışla yenmeğe çalışırdı. Bu çok dürüst. efendice bir mücadeledir. Hususî ve umumî tartışmalarda karşıdakini gülünç veya şüpheli bir duruma düşürmeğe çalışmanın tersine olarak onu gerçek sebeplerle redetmeğe veya inandırmaya dayanır. İnandırma gücü de ancak rakibi iyice anlayarak, sonuna kadar hakkını vererek, ama yine de şahsî görüşünde ısrar ederek kendini gösterir.

Bu dünyadaki çıkarların da, düşüncelerin de çarpışması bitmez. Hiç olmazsa gerçekten kuvvetli bir insan rakibini değerlendirirken biraz efendice davranırsa... Bu bile imkânsız oluyor. Çünkü çarpışma insan ruhunda bir takım yakışsız hırs-lar uyandırır. Halbuki karşımızdakine efendice davranırsak hem kendi düşüncelerimizde daha sadık kalmak imkânını elde ederiz, hem de bizden başka türlü düşünenlere saygılı olmağı öğreniriz.

Dünyadaki esaslı anlaşmazlıklar insanîyet, adalet ve hakikat etrafında dönmektedir. Şimdi bu idealler uğrunda savaşırken adaletsizliğe, insanîyetsizliğe ve hakikate aykırı düşmek, üstelik aynı gayeleri elde etmeğe uğraşan kimselerle karşı karşıya gelindiğini düşürmek bize rakiplerimize karşı efendice davranmanın gerektiğini daha iyi anlatmalıdır. İyi bir iş için çalışmak elbette övülmeğe değer, ama kötü ve dayanılmaz bir hırsla savunulduğu anda, bu iyilik ortadan kayboluverir.

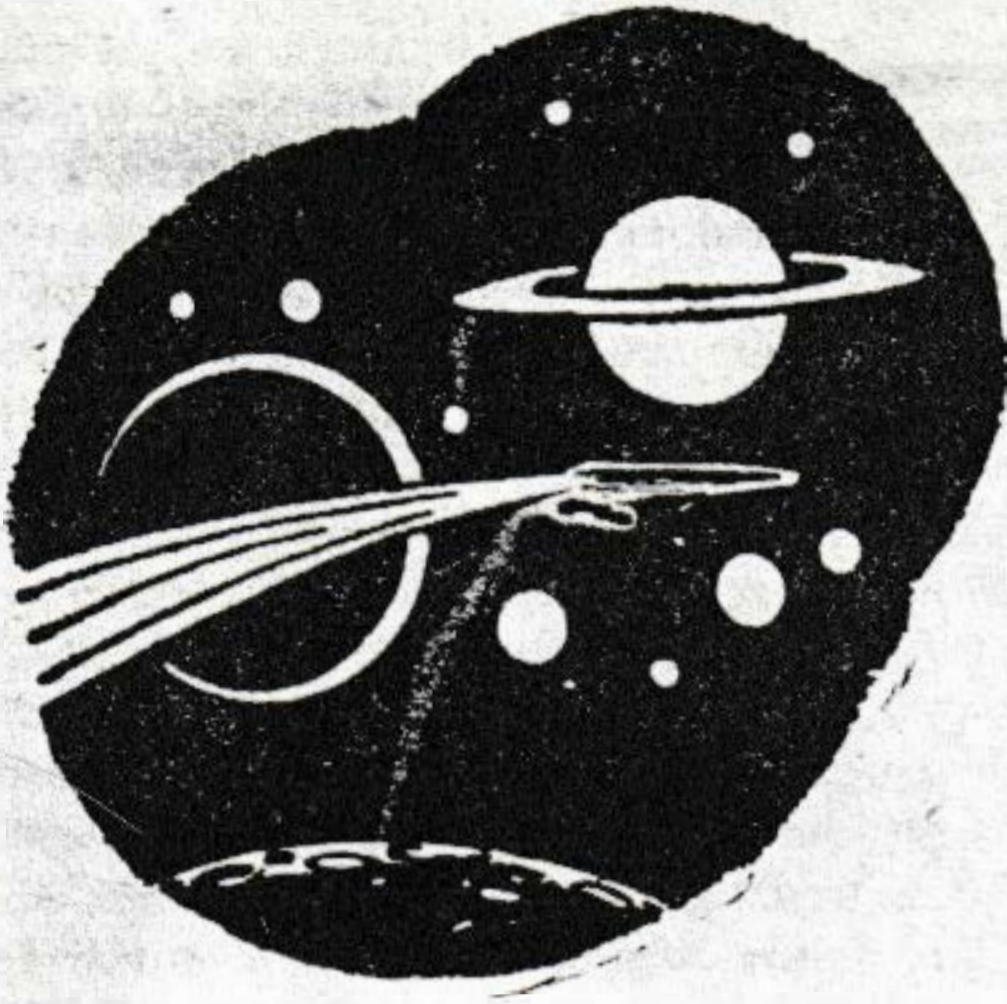
Gerçek vatanseverler, devletin gerçek kurucuları ve koruyucuları ancak tezatlar arasında köprüler kurmaya, dinsel, ekonomik ve politik anlaşmazlıklardaki görüş farklarını şahsî düşmanlık haline gelmemesine canlı başla çalışan insanlardır.

İPNOTİZMA MANYETİZMA VE TELKİN

Yazan : E. ARIKDAL

Bilimsel ve Deneysel olarak «Psizik Deneyci» Olmak İsteyenlerin
Muhakkak İncelemesi ve Öğrenmesi Gereken Eser.
Cemiyetimizdeki Sayısı Azalmaktadır.

FIATI : 15 TL. ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

Biz Uzaylılar Barış Sever Varlıklarız

Yazan : Lester ROJAS
Çeviren : S. GERÇEKSEVER

KISIM II

Kayanın öte tarafına geçince, Laan Deeka bir kaç saniye durakladı. Bu sırada tam önümüzdeki disk şeklinde bir çizginin ortaya çıktığını hayretle gördüm. Yan kenar yerden 60 cm kadar havadaydı. Başka bir dünyadan gelen gerçek bir uzay aracıydı bu. Fotoğrafını çektiğimden biraz daha büyük gibi geldi bu bana. Sağdan sola genişliği 12 m kadar olup genel görünüş itibariyle fototrafını çektiğim uçan daireye benziyordu. Tavan kısmında bulunan güç bobini tatlı bir renkle belli oluyordu. Görünüşe göre uzay aracının yapıldığı ana madde şeffaf bir metal gibi bir şeydi. Kabinin kenarındaki kısım, açık mavi bir tonda ışık saçıyordu.

Aniden iç kısımdan bir kapı sürmesi çekildi. En çok şaşırdığımı hususlardan biri oldu bu. Zira açıldığı yerde hiç bir kapı izi v.s. yoktu. Az sonra kapıda beliren mevzun vücudlu bir kadın Venüslü usulünce beni selâmladı. (Elleri avuç avuç). O kadar güzeldi ki, bir anda ne diyeceğimi şaşırdım. Tek parçadan yapılmış eksiz elbisesi içinde çok güzel görünüyordu.

Tam ilk telepatik görüşmedeki Laan Deeka'nın arkadaşı mıdır acaba, diye düşündüğüm sırada konuşmaya başladı: «Ben Sharanna, Laan-Deeka'nın nişanlısı.» İçeriden gelen tatlı mavi ışık altında çok genç görünüyordu. Yaşı 19'dan fazla olamazdı.

Laan-Deeka'da 20'sinde falan görünüyordu. Yüzünde tek bir tüy belirtisi olmadığı gibi, bir çocuk kadar körpe görünüşteydi. Fakat her ikisinin de davranışları yaşlı insanlarınkiler gibi benziyordu. Alınları geniş, temiz bir simaları vardı. Gözleri hafif çekik olup, erkeğin yeşil, kadının kiler mavi idi. Bilhassa güldükleri zaman bu gözler ışıltı ışıltı yanıyordu. Sesleri sanki müzikal olup hayat dolu bir ifade daima vardı. Tam bu sırada kibar deniz her üçümüzü de yakalamıştı. Fakat benim tamamen ıslanmama rağmen Venüslülerin sadete ayakları ıslaktı. Buna her ikisi de tatlı tatlı güldüler. Fakat bu gülüşte hiç bir alay veya küçümseme gizli değildi.

Elbiseleri içinde ne kadar zarif hareket ettikleri dikkatimi çekti. Elbiselerinin çok rahat ve hafif olduğu besbelliydi. Soluk portakal rengindeydiler, bellerinde sarı bir kuşak vardı. Böyle تنها bölgelere indikleri zaman, arkadaşları tarafından kolayca farkedilebilmeleri için bu rengi tercih ediyorlarmış. Renk, toprakla zıtlık arzettiği için uzay gemilerinden de kolaylıkla görülebiliyormuş. Bu şekilde arazide kaybolma ihtimali de azalıyormuş. Aniden Laan-Deeka, «Çabuk, kardeşim gemiye girelim, bu tarafa gelen birini hissediyorum.»

O ilk önce uzay aracının meyilli kenarına tırmandı, sonra Sharanna ve ben onu takibettik. Bereket versin ki ayakta kalırdık.

mın altı lastik olduğundan kaymadım. Kapı, içeri girer girmez sessizce kapandı ve bulunduğu yerde hiçbir iz kalmamıştı. Laan-Deeka bir düğmeye bastı, vınlamaya benzer bir sesle birlikte hafif bir hareket hissettim. Yerdeki görüş levhasından aşağıya baktığım zaman derhal epeyce yükseklerde bulunduğumuzu anladım. Sharanna «**Şu anda deniz seviyesinden takriben 15 kilometre yukarıda bulunuyoruz Lester**» Bu durum karşısında şaşkın haline pırl pırl gözleriyle bakıyor ve gülümsüyordu. Zira bu irtifaya bir kaç saniye içinde ulaşmıştık. Hiç bir rahatsızlık ya da basınç hissetmedim. Sadece bir asansör içinde yükselmenin verdiği histen başka bir şey hissetmiyordum. Üzerinde oturduğum koltuğun etrafında çapı 35 cm olan bir sütun vardı. «**Orta sütun magnetiktir. ve bu sütun, Planetleri bir arada tutan tabii kuvvet alanından enerji çeker. Bu uzay aracı sadece bir keşif gemisidir.**» dedi Laan-Deeka (Bu araç George Adamski'nin eserlerinde tarif ettiği Venüs tipi uzay araçlarına benziyordu.) «**Bu sadece planet atmosferindeki seyahatlerde kullanılır. Daha uzak menzilli seyahatlerde büyük püro biçimi nakil gemileri (300 m. veya daha genişlikte) kullanırız. Bu büyük gemiler içinde bizimki gibi küçük araçlar taşınır. Şimdi biraz durup geminin iç kısmını tanıtacağız.**»

Takriben içerisi 5 metre çapında olup tavan yüksekliği 3 m. kadardı. Magnetik merkezî sütun, aracın döşemesi ile tavan arasında uzanıyordu. Tavan kısmında da bir görüş levhası yada mercek vardı. Buradan yıldızları büyükçe ve uzayın karanlığı içinde çok güzel bir şekilde seyredebiliyordum. Bu manzaranın ihtişamı karşısında şaşırıp kalmıştım. Kapının bulunduğu kısımda bir levha vardı. Birbirini dik olarak kesen renkli çizgiler bu levhayı doldurmuştu. İki venüslünün bana söylediğine göre Bu levha yardımıyla planetlerin magnetik alanlarını anlayabiliyorlardı.

«**Işık dalgalarından faydalanıyoruz,**» dedi Laan - Deeka. Ve devam etti. «**Bu elektromagnetik olarak çalışan bir kısım olup, bizim vurularak yere düşmemize ve radarlar tarafından yaralanmamıza engel**

olur». Bu şekilde konuşmalarıyla beni şaşırtmaya devam ettiler. Sonra Sharanna dedi ki : «**Sizin hava kuvvetlerinizin, uçan dairelerin mevcut olmadığını söylemesi ve birçok kimseler tarafından görünen uçan dairelerin hava balonları, serap olayları illüzyonlar olarak nitelendirilmeleri çok kötü bir şeydir. Bunlar aynı zamanda çekilen fotoğrafların da sahte olduklarını söylüyorlar. Hiç şüphesiz bir kaç sahte olup, gayri samimi kimseler tarafından maksath olarak ortaya çıkarılmışlardır. Bunların yüzünden gerçek fotoğrafların da doğruluğu şüphe ile karşılanmaktadır. Fakat bütün uçandaire fotoğraflarının bu şekilde sahte olduğunu sanmak doğru değildir. Eğer bu temaslar bazan birbirini çekişmeye düşürüyor gibiyse de bunun iyi bir sebebi vardır. Sizin dünyanıza çeşitli zamanlarda, yerlere başka başka planetlerden farklı kültürlerden ve farklı tekâmül seviyelerinden uzaylılar gelmektedirler. Bu yüzden bu konuda verilen raporların birbirini tutması çok zor. Bununla birlikte görüleceği gibi hemen hemen bütün uçandaire olaylarında birbirinin aynı olan bazı prensipler vardır. Sizin savunma sisteminiz görülen bütün uçan daireleri yok etmek temayülündedirler. Onların varlığına hem inanmazlar, hem de mevcut olmadıklarını söyledikleri şeyi büyük bir ısrarla yok etmek isterler.... Bu üzerinde düşünülmesi gereken birşey olsa gerek. Öyle değil mi?»**

«**Biz venüslüler (Diğer uzaylıların çoğu gibi) barış sever varlıklarız. Biz hücum etmeyiz. Çünkü böyle bir hareket yaratıcının kanunlarına aykırıdır. Fakat üzülerek söylemek gerekir ki siz dünyalı kardeşler, savaşın yıkıcı faaliyetleri ile çok yakından ilgilienirsiniz. Bu günkü Vietnam Savaşı hiç manâsız ve bütün savaşlar gibi aptalca bir harekettir. Bununla dünya tarihinin en korkunç savaşına girebilirsiniz. 3. cü dünya savaşı ve bütün medeniyetinizi harap edebilecek atom harbi yaratıcının kanunlarını canavarca hiçe sayan bir vahşettir.**»

Üzülerek bütün bu söylediklerini tastik ettim ve dünyanın durumunu daha iyi an-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

ladını. Sonra Sharanna bir düğmeye bastı ve Lomboz pencerelerinden biri ortaya çıktı. Bu pencere 20 cm çapında olup çok kalın cam gibi bir şeyden ibaretti. (O sırada uzayda hava olmadığına göre böyle bir yükseklikte bu kırılırdı ne yaparlardı diye düşündüm) Aşağıda bizim küçük Puerto Rico adası nefesimi kesen manzarası ile duruyordu. San Juan şehrini aynı şekilde büyütülmüş olarak görmek mümkün oldu. Bu arada, Sharanna manzaranın büyütülmesi için bir ana gemiden (Çok yükseklerde uzayın başka bir bölgesinde) yardım edildiğini söyledi. Bu büyütme işleminin gerçekleşmesi için, renkli televizyon kemarası ve bir verici taşıyan gramofon büyüklüğünde diskler kullandıklarını da söylediler. Sharanna gerek Venüsten, gerekse başka plânetlerden gelen uzay araçlarının devamlı olarak dünyanın yörüngesinde ve bazende dünyanın atmosferinde bulduklarını söyledi. «Onlar yukarıda izah ettiğim üzerinde renkli çizgilerin bulunduğu cihaz sayesinde dünyadan görünmemektedirler.»

Sonra Sharanna bir tepsi üzerinde, içerlerinde altın sarısı sıvı bulunan üç kadeh getirdi. Bunların yanında orta büyüklükteki tabaklarda da meyva salatası bulunmaktaydı. Bunları yemek üzere ortadaki masanın etrafına oturduk. Sharanna kadehini kaldırarak; «Daha büyük bir dünyasal anlayışa ve yaklaşımda olan yeni çağın şerefine. Ki bu çağ sizin dünyanıza içlerinden biri de sen olduğun mükemmel ruhlar tarafından getirilecektir. Bunlardan bir kısmıyla bizim öteki plânetlerden gelen kardeşlerimiz halen temas halindedirler.» Hepimiz bunun şerefine içtik. İçtiğimiz içki bizim kaysı suyu lezzetindeydi. Salatının içindekilerin lezzeti de elma, üzüm, kiraz, şeftaliyi andırıyordu. Fakat bizim meyvalara benzer şekilde değildiler. Bir tanesi bizim üzümüleri andırıyordu. Fakat bir erik büyüklüğündeydi.

Aşağıdayken hafif bir akşam yemeğiyle yola çıktığını için biraz acıkmuş gibiydim. Bunları yedikten sonra epey iyice hissettim kendimi. «Bu yediklerinde, sizin bir pound pirzola ile ild hardak süttü alacağın vitaminden fazlası vardır.» dedi. Sharanna. Ve devam etti: «Biz Venüslü'ler titiz vejeteryen (sadece bitkisel gıdalarla beslenen) leriz. Bal hariç, hayvanların besinlerini yemeyiz. Hayvansal gıdalara nazaran, bitkiler güneş enerjisi bakımından daha zengindirler.» Sonra karşıdaki Venüslülerin yüzlerine bir daha baktım o kadar genç, o kadar sıhhatli bir görünüşleri vardı ki... (Acaba, diyorum kendi kendime, bu çehrelerindeki altın sarısı renk, plânetlerinin güneşe daha yakın oluşundan dolayı mı?) O kadar dost ve anlayışlı insanlardı ki... Kafamdan geçenlerin hepsini muhakkak alıyorlardı.

Venüste hastalıkların bulunmadığını ve insanların senelerce gençliklerini muhafaza ettiklerini söylediler. Bununla birlikte kazalar sonucu meydana gelen yaralanmaları tedavi etmekte bazı teknikleri de varmış. Yarayı tedavi etmek için şifacılar tabii Evrensel Magnetizm kanunlarından yararlanırlarmış. Venüslü dostlarının anlattıklarına göre herbirimiz, özel bir top magnetizm ile (Hintlilerin 'Vril' dedikleri) şarj edilmiş haldeymişik. Fakat dünyalılardan çoğu, bu taraflarını henüz geliştirmiş durumda değillermiş. Söylediklerine göre dünya tarihi boyunca bazı üstadlar bu şifacı hassalara doğuştan sahipmişler: Laotse, Buddha, Confuscious, Jesus gibi. O anda Tony Agpaoca (Filipinli ruhsal şifacı) geldi aklıma. Sharanna ve Laan-Deeka Tony'nin küçüklüğünde usta bir Venüslü şifacı tarafından ziyaret edildiğini, ondan sonrada Tony'nin tatbiki şifacılığa başladığını fakat henüz dünyalılardan bunları anlayamadıklarını bildirdiler. Bunun sebebi de, tıp ilimimizin bugün bunları çözecek seviyede olmamasındanmış.

RUH ve MADDE'YE Abone Olunuz

Sadece Akliselime Dayanan İzahlar İNSANI HATAYA GÖTÜRÜYOR

Yazan : Erol MUTLU

Târih, sâdece akli selime dayananların feci akıbetlerini yazmaktadır. Bu hatânın kaynağını Alınan filozofu Emanüel Kont'ta bulabiliriz: «İnsan zihni, tabiata kendi kanunlarını empoze eder». Bu yanlıştır. Küçücük insan zihni tabiata kendi zihni kanunlarını empoze edemez. Onun yapacağı; zihni ile tabiat kanunlarını anlamaya çalışmaktır. Ancak bu sâyede insan tekniği meydana getirebilir... Akli selime dayanan izahlar ekseri yanlış analogiden ileri gelir. Her vak'anın ayrı karakter ve hususiyeti nazarı itbare alınmadan hemen karar verilir... Ekseriya ilâve faktörler unutulur. (Napolyon ve Hitler Rusya seferine çıkarlarken kış faktörünü unutmuşlardı. Napolyonun atları ve Hitlerin tank yakıtları dondu.) Tarihten alınacak misallerle bu hatalı düşünüş daha iyi ortaya çıkartılabilir. Fakat bu durumu hergün görmekteyiz. Bir avukat, eğer sâdece akliselim ile hareket ediyor ve her dâvayı mevcut kanunlara göre incelemiyorsa, bu meslekte başarısızlıkla karşılaşacağı açıktır. Teknik ilerlemenin takip edilmesinin ihnâl edilmesi ve «fildişi kulesi» içine kapanıp, çareler bulmaya çalışılması da aynidir.

Psikiyatri, spiritüalizma konusunda bugün bu hatayı yapmaktadır. Onlar akıl hastalarını tetkik edip, buna hiç benzemeyen spirtik olaylar hakkında (ikincileri incelemeden) birincilerle aynı sanarak akliselim (hatalı bir analogi) ile hüküm vermektedirler. Aynı hatayı Peygamberlik gibi çok üst seviyede bir spirtik olayı akıl hastalıkları kategorisine sokan Fransız doktorlarından Dr. Dozi yapmış ve hiç alâkası olmadığı halde Büyük İslâm Peygamberine Sara teşhisi koymuştur. 20. ci asrın başla-

rında Fransa'da çok sert tenkitlere uğrayan Dr. Dozi, hatalı idi. Çünkü Sara'da şahıs hem kendine hâkim değildir. (Pöti Mal, Grand Mal) Hem de söyledikleri mantıki değildir. Halbuki Kur'an bir şâheserdir. Aynı hatayı Sayın Prof. İhsan Şükrü Aksel de yapmakta ve kitabın histeri bahsinde «Hz. Peygamber'in, Şakki kamer - Ay'ın ikiye ayrılma» mucizesini ve rûfailerin şiş batırmalarını histeri ile açıklamaya kalkmaktadır. Halbuki histeri'de «temaruz - yapmacık» vardır. Gerek Hazreti Peygamber'in «Şakki kamer» inde (Ayın ikiye ayrıldığı o tarihte Japonya'da da görülmüş ve bu kayıtları Japon müşahede zabıtlarında bizzat inceleyen bir araştırmacı müslüman olmuştur.) Gerekse, rûfailer'in vecd esnasında şiş batırmalarında (bu olaylar, fotoğraflarla tesbit edilmektedir. Güney Anadolu'da hâlen ayınlar yapıldığı gibi müze-lerde eskiden bu ayınlerde batırılan şişler bulunmaktadır.) asla «temaruz - yapmacık» yoktur ve sayın Profesör yanlış bir analogi ile hatâyâ düşmüştür. Aynı hatâyı Rahmetli Ord. Prof. Dr. Mazhar Osman da işlemiş ve «ispiritizma aleyhinde» isimli kitapçığı hiçbir incelemeye dayanmadan sırf akliselimine göre yazmıştı. Fakat seneler sonra, Londra'dan prostat ameliyatı olarak Ankara vapuru ile (son yolculuğundan) dönerken gemi doktoru olan merhum Dr. Bedri Ruhselman'dan bir celse yapmasını rica ederek, hayâtının son günlerinde daha önce hiç celse görmeden yazdığı kitabını bizzat kendisi tekzip etmiştir. (Dr. Bedri Ruhselman, Mazhar Hoca'nın bu ricasını kabul etmemiştir.) Napolyon ve Hitler'i yanıltan yeni faktör'ün (kışın) nazara alınması idi. Sayın psikiyatrları yanıltan eksik analogi-

dir. Bu satırların nâçiz yazıcısı askerlik hizmetinde piyade eğitimi yaparken, çok büyük bir patlama olmuştu. Patlamanın olduğu yerde görülen manzara feci idi... Bir sürü askerın yarısı roket mermisi ile uçmuştu ve bunlar hastahaneye kaldırılırken can verdiler. Bu askerlerin hatâsı, kendilerinin sâdece makineli tüfekçi olmaları idi. Dâima makineli tüfek mermisinin atıldıktan sonra tehlikeli olmadığını görüp, buldukları roket mermisini de atılmış olduğu için tehlikesiz sanıp, ortadan keserek (askerlik hatırası olarak) vato yapmaya kalkmaları idi. Halbuki roket mermisi «müsademeli ve kertuşlu» idi ve ikinci defa patlayacak şekilde yapılmıştı. Roket mermisinin atılması sâdece onun gitmesini sağlıyordu. İşte bu analogi hâtası bir sürü ölüme sebep olmuştu. İspirtizma için hüküm veren psikiyatrlar da başka açıdan çok feci bir ilmi felâkete sebep olmaktadırlar. İlim hakikati arar. Akıl hastası olmayanlara bu damganın vurulmaya kalkılması ilmin istediği «tecrübe yapmak ve sonra karar verme» prensibi ile bağdaşamaz. Hele Peygamberler ve Peyganıberlik asla psikiyatri açısından incelenmeye kalkılmalı ve bu yüksek spiritik olayı gölgelendirmemelidir.

Aynı hatayı bir dokrine saplananlarda da görüyoruz. Bunlar: «Bir aydının yönü olmalıdır. Yâni bir aydın ya sağcı (!) yahut da solcu (!) olmalıdır.» diyerek isprtizma ya karşı: «hayır! ben solcuyum (!) bunları kabul edemem. Çünkü dokrinime aykırıdır. Aynı şeyleri (ruhun varlığını... vs.) sağcılar da söylüyorlar. O halde ben mâdem ki solcuyum (!) yani sağ'ın karşısındayım, O halde ne olursa olsun bu olayları incelemeden reddetmeliyim. Çünkü incelersem dokrinim (!) zayıflar» demektedirler. Bu

bir tembelliğin itirafıdır. İnsanın hiçbir doktrini onun gözlerini, olaylara karşı kapamamalıdır. Bu doktrinın zayıflığını peşin olarak kabul etmektir. Önce doktrin kabul edilip, vakalara göz kapanamaz. Eğer böyle yapılırsa, «hakikât olayların gösterdiği» târifi yerine «hakikât doktriniminin gösterdiği» denilir ve insanın insan olma şerefi düşer. Olayların doktrinle, sağla veya sola hiçbir ilgisi yoktur. Tembelliğin mazaretini başka yerde aramak lâzımdır. İspirtizma karşısındaki psikiyatrinin ve sözde doktrinlerin (!) hatâlarını gördükten sonra, bizzat isprtizma'da da obsesyona karşı çok dikkatli olmak gerektiğini iki misalle göstermeğe çalışacağız. İki misali de Fransa'dan alıyoruz. Bunlardan birisi meşhur Robespiyer'dir. Bu zat, ruhlardan aldığı «İsanlık dini» emirlerini hiçbir kontrol yapmadan etrafına bildirdiği için gözden düşmüş ve gilyotine gönderilmiştir.

Aynı akibet, büyük şâir Victor Hugo'ya da olmuş. Gelecek ruh (!), Şâiri, «Bütün Dünyanın kurtarıcısı» olarak ilân ederek, onu tam pençesine alabilmek için olaylarla irtibatsız emirler vererek ve bunları yayınlattırarak büyük şâirin toplum içindeki mevkinin sarsmıştır. İspirtizmada alınan bilgiler, gerçekleşmeden geniş şekilde yayınlanmamalıdır. Yayınlanması için yapılacak ısrarlar, derhal obsesyonu hatıra getirmelidir.

Sâdece akliselime uyan izahlardan kaçınmalı ve vakaları ihmal etmemelidir ...

Yazımızı meşhur Amerika'lı iki Sosyal Psikoloğun (Kretz ve Kretzvid, Sosyal Psikoloji 1958) kitabının ön sözündeki şu sözlerle bitiriyoruz: «Sâdece akliselime dayanan izahlar insanları felâkete götürür.»

RADYESTEZİ NOTLARI

2. BASKI

Aşırı bir istek karşısında tekrar basıldı.

FİYATI : 5 TL.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

(Not : Daha pratik, bir yenisi de hazırlanıyor)

Psychic

News

O Kozmos
Tis PSIHIS

FATE

TWO WORLDS

spritüalist
başından
özetler

VOICE

THE SPIRITUAL WORLD

The Summit

of Spiritual Understanding

Uamoto

CHIMES

Hazırlayan : Ali ERMAN

FATE'DEN :

14 yaşındaki bir kızın 1967 Mayıs ayında, Poway Calif'de öldürülmesi o civarda büyük tepki yaratmıştı. Bazı orta okul kız öğrencileri de bu esrarlı olaya bir yönden karıştılar.

Kızım Marcia ve beş arkadaşı, 29 Aralık 1966'da K. Trantham'ın evindeki partiye gittiler. Marcia partilerde sık sık eğlence konusu olan, Ispiritizmada kullandığımız alfabeyi de götürdü.

Kızlar, yaptıkları seansta, erkek arkadaşları hakkında her zaman sordukları soruları sormuşlar. Ertesi gün, kızım bana, aldıkları garip bir tebliğden söz etti. Gail Nolan ve E. Shumway, kendi sıraları gelince kiminle konuşmakta olduklarını sormuşlar. Cevap şöyle gelmiş: «Niki Benedict'in ruhu». Ben bu ismi bilmiyordum ama kızım, Nikinin de 8. sınıf öğrencisi ve Poway'de yeni olduğunu, ancak bir kaç öğrencinin kendisini tanıdığını söyledi.

Gail ve Ellen, ruha şu suali sormuşlar: «Fakat siz nasıl Niki Benedict'in ruhu olabilirsiniz? O, ölmedi ki?...» Cevap şu olmuş: «Evi yandıktan sonra ölecek?»

Bu olayın garip olduğu noktasında Marcia ile birleştik. Sonra diğerleri gibi bunu unuttuk.

Beş ay sonra, 1 Mayıs'ta okuldan eve

dönen bir erkek öğrenci, Niki Benedict'in cesedi ile karşılaşmış. Niki iki defa bıçaklanmış ve hastane yolunda, yeniden suurunu kazanamadan ölmüş. Bu cinayet halen aydınlatılmış değildir.

Mahalli bir gazete, cinayeti verirken Niki'nin ailesinin 1966 yılında, Fallbrook Calif'deki evleri yandıktan sonra Poway'e taşındıklarını yazıyordu.

B.P. Schumacher

★

İLAHİ SEVGİ VE YARDIM

1960 yılında çocuk sahibi olacaktım. Şayet ilk kız çocuğum doğum esnasında ölmeseydi, bu defaki üçüncü çocuğum olacaktı. Bir oğlum vardı ve ben bu yeni bebeği doğuracağım günü bekliyordum.

Bir sabah uyandığımda bir gözünü görmemediğine şahit oldum. Eşimi uyandırdım ve ona, o gözümle sadece beyazlık görebildiğimi söyledim. Aile doktorumuz Dr Henry Rothkopf'a telefon etti. Bir saat içinde onun muayenhanesindeydik.

Ani olarak görme duyusunun kaybolma sebebini izah edemedi ama bir iki gün içerisinde düzeleceğini ifade etti. Düzelmeyişi takdirde, bir göz mütebassısına gözükmemi tavsiye etti.

Uykusuz, endişe içinde üç gün ve üç gece geçirdikten sonra, bir değişiklik olmadığı için bir göz doktoruna gitmeğe karar

vardım. 30 Mart'ta Dr. F. Sutcliffe, beni muayene etti ve bir damarın daraldığını, dolaşımını zayıflattığını söyledi. Şayet her hangi bir tedavi yaptırmazsam gözüm daha büyük hasara uğrayacaktı. Tifo ateşi tedavisi için hastaneye gitmemi, ateşimin yükselmesiyle damarın açılacağını ilâve etti.

İlk olarak çocuğum aklıma geldi. Doktor, bana çocuğuma bir şey olmayacağına dair teminat verdi. Ama ben ikna olmadım. Çocuğumu kaybetmektense gözümü kaybetmemin daha yerinde olacağını düşünerek o rayı terk ettim.

O gece çok geç yattım. Yatar yatmaz derin bir uykuya daldım. Garip ve ilmi ve-rici bir rüya gördüm. Yeşil bir tarlada yürümekten ziyade yüzüyordum. Gökten bir ışık geliyordu. Bu ışık boyunca bir beyaz güvercin uçarak elime geldi ve durdu. Onu kendime daha yakın tutmak istedim ama bir şey, beni bundan alakoydu.

Uyandığım zaman yeni bir ümit ve inanç içindeydim. Artık ağlamayı düşünmüyordum; korkum zail olmuştu.

8 Ağustos 1960'da sıhhatli bir kız çocuğu dünyaya getirdim. Ne zaman ona bakarsam rüyamdaki o beyaz güvercini hatırlar, hattâ kızımın hazan «beyaz güvercinim» derim.

Gözümü muayene ettirdiğinde hiç bir değişiklik olmadığını gördüm. Halen biraz görebiliyordum ve yeni çocuğumla mutluydum. Dr. Sutcliffe, gözümde daimi bir hasar husule geldiğini, bana «söyleneni yapsam - dım bunun olmayacağını söyledi. Bununla beraber, ben kendimi müteşekkîr ve mutlu hissediyordum.

Aylar geçtikçe dikiş ve okuma işlerine intibak etmeğe çalışıyordum. Bu, zor oluyordu ama tek gözleriyle görebilmek için bie her şeylerimi feda edebilecek kimselerden daha iyi durumda bulunduğumu görüyordum.

Oruç günleri yaklaşıyordu. Ben, minnettarlık duygusu içinde bir fedakârlık yapmak istedim; Büyük Yaratıcıya küçük bir teşekkür eseri...

İki küçük çocuğumdan ötürü sinemaya veya ziyarete gidecek zamanımı zaten pek azdı. Bundan dolayı, bunlardan vaz

geçmemi hüyük bir fedakârlık olmayacaktı. Sevdiğini ve terketmem gereken şeyin şeker ve tatlılar olduğu kanaatine vardım. Bu şekilde şekersiz, tatlısız uzun bir devre başladı.

Oruç başladıktan bir hafta sonra, görmemde meydana gelen bir değişikliğin farkına vardım. Beyazlık gittikçe azaldı. Pas-kalyanın haftasında açık olarak görebiliyordum. Beyazlık tamamen kaybolmuştu. Doktor, şeker yemememle beni iyileştirilmiş olabileceğini söyledi. Eğer doğruysa, beni şeker ve tatlıları bırakmağa kim sevkettil? Kılben, bunun, koruyucu ve büyük Yaratıcının (beyaz sevgi güvercinin göndericisi) bana bir işareti olduğuna inanıyorum.

E. Polsky.

SPIRİT OLAYLAR

(Salife 5'den devam)

hanlarını) geçirdim; muzaffer çıkma mutluluğuna nall oldum, fakat geçireceğim, hepsinden en tehlikeli olan bir imtihan daha vardı: servet ve refahın. acunun karşımıyacağı bir refahın eprövil... Tehlike oradaydı. Girişmeden önce, dayanayım diye kendimi kâfi derecede kuvvetli hissetmemi istedim. Allah, iyi niyetimi hesaba katıp beni desteklemek inayetinde bulundu. Başka birçok Ruh, görünüşten cezbedilerek bu eprövü seçmekte acele ederler. Heyhat! tehlikeye göğüs gereniyecek kadar zayıf olduklarından, cezbedici şeyler, galip gelmektedir.

İşçiler, İqtinat sınıfınızda idim; ben asil hanım, ekmeğimi sizler gibi alınımın teriyle kazandım, mahrumiyetler çektim, ıstıraplı fırtınalar geçirdim ve ruhumun ergin kuvvetlerini geliştiren de budur; hunsuz muhtemelen son eprövümde nuvaffak olamayacak ve bu, beni tekrar hayli geriye atacaktı. Benim gibi sizin de servet eprövünüz olacak, fakat onu çok çabuk istemekte acele etmeyiniz; ve zengin olan sizler, gerçek servetin, kaybolmayan servetin arz üzerinde olmadığını daima aklınızda tutunuz ve Muktedirin lütuflarına hangi değerle müstahak olduğunuzu anlayınız.

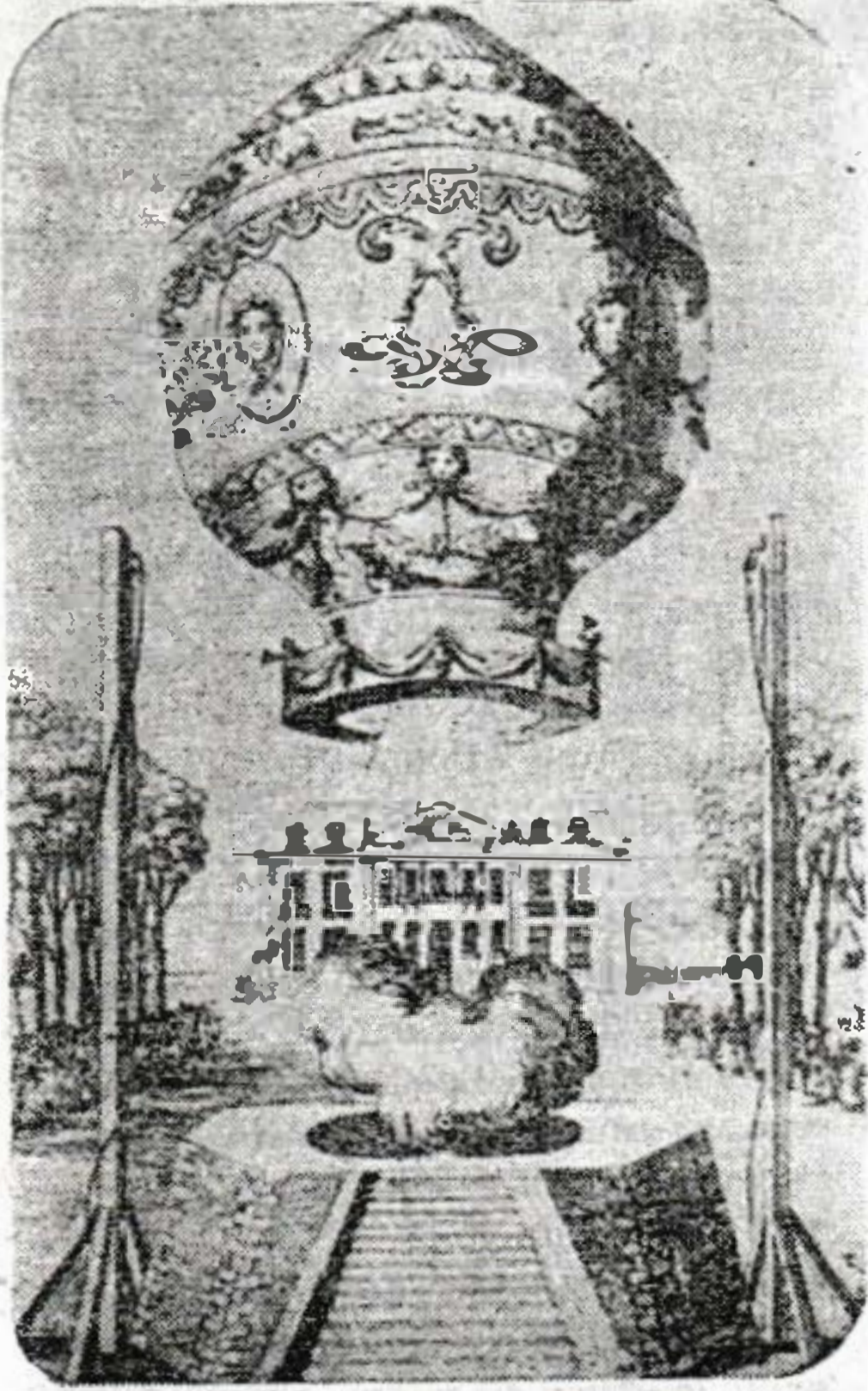
PAULA, arz üzerinde Kontesi.

Fezaya Açılan İnsanlığın Kısa Öyküsü

Yazan : Dr. W. Undt,
Meteoroloji ve Jeodinamik
Merkez Enstitüsü, Viyana

fasında seyahat fikri doğan ilk insan de-
gildir. Tarihi belgelerden anladığımıza gö-
re, çok eski çağlardan beri insanlar, çok
uzaklarda meskûn yıldızların bulunduğu
inanmışlar ve oralara gidebilmek arzusu-
yla dolmuşlardır. Meselâ Yunanlı yazar Lu-
cin, «Hakiki Tarih» adıyla yazdığı kitapta
bu hayali seyahatten bahsetmektedir. Kita-
ba göre, roman kahramanının binmiş oldu-
ğu gemi korkunç bir fırtınaya tutulmuş;
ve gemiyle birlikte bütün mürettebat dev
bir dalganın sırtında yükselerek gayet par-
lak bir adaya konmuşlardır. Bu parlak ada
aydan ibarettir. Eski yunan literatüründe,
Anaxagoras gibi müelliflerin gayet modern
astronomik telâkkiler taşıdığını görmekte-
yiz. Fakat bu fikirler yayılıp etrafa tesir
edememişlerdir. Tabiat olaylarının izahı,
karanlık noktaların aydınlatılması için de-
ğil, fakat filozofların tasarladıkları dünya
ve kâinat mefhumlarının desteklenmesi için
kullanılmak istenmiştir. O sıralarda en
gözde olan teori «geosantrik sistem» teo-
risidir. Buna göre dünya kâinatın merkezidir.
Lucien'in sağlığında Ptoleme (Batlam-
yus) astronomi kitabını yazmış ve bunda
geosantrik sistemi kuvvetle savunarak bu
görüşün yayılmasında kuvvetli tesir icra
etmiştir.

Eski Yunanlılarla, Mısırlıların ve Babil-
lilerin dünya ve kâinat hakkındaki görüş-
leri birçok benzerlikleri arzettekneydi.

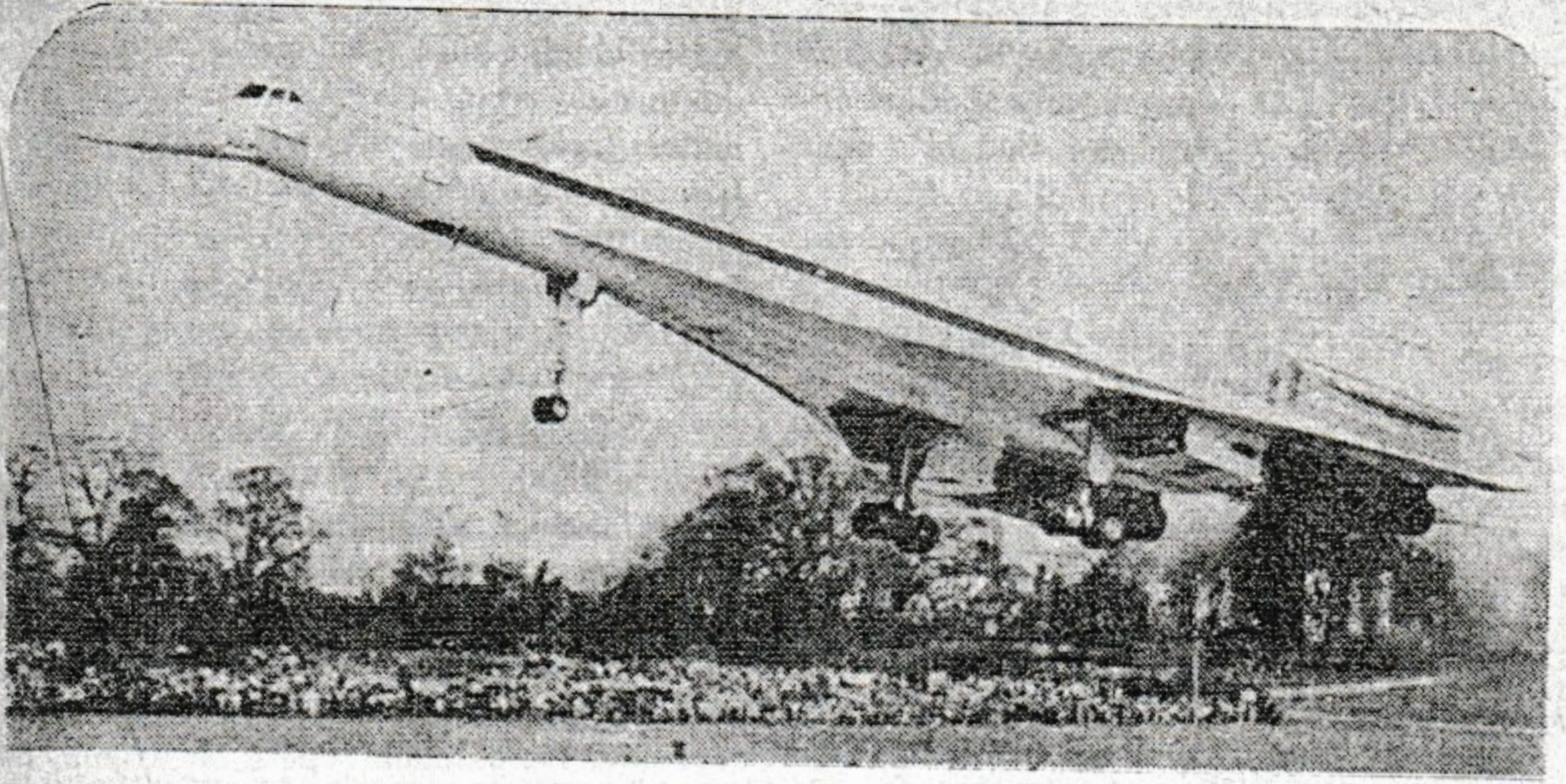

Jules Verne'in «Aya Seyahat» isimli romanının yazdığı sıralarda gazetelerde büyük başlıklar altında şu müthiş haber veriliyordu :

«Çok yakın bir gelecekte Marslılarla telgraf haberleşmesinin başlayacağı umulmaktadır. Kullanılacak âlet yani telsiz telgraf cihazı hazırlanmış bulunuyor. Şimdi mesele sadece, Marslıların alıyabileceği alfabenin bulunmasına müncer olmuştur».

Jules Verne o günden bu yana şöhretinden hiçbirşey kaybetmemiş; bilâkis sık sık uzay araçlarının fırlatıldığı günümüzde, muhayyel kâinat seyahatlarının yaratıcısı olarak daha çok hatırlanır olmuştur.

Artık uzay seyahatleri realite olmuştur. Tarihi gelişmeyi inceliyecek olursak, her devirde o devrin kâinat mefhumuna uygun olarak bazı muhayyel seyahatlerin ve maceraların ortaya atıldığını görürüz. Şüphesiz, Jules Verne aya bakarken ka-

Yunanlılara göre, dünya düz bir kara parçasından ibaret olup, etrafı okyanusla çevriliydi. Üstte gök kubbe bir fanus gibi dünyayı örtüyordu. Yeraltı ise ölümler diyarı olup, bir çeşit muazzam mahzen şeklindeydi.

Eski Yunanlılar astronomik gözlemlerini çıplak gözle yaptıklarından, gezegenler ve sâbit yıldızlar onlara gökte parıldayan noktacıklar gibi görünüyordu. Sâdece güneş ve ay, büyüklük ve parlaklıkları sebebiyle diğerlerinden ayrılıyor ve önemli telâkki ediliyorlardı. Bu yüzden pek çok kereler ayın meskûn olduğu görüşü ortaya atılmıştı.

Bu konuda, Lucin'in «Hakiki Tarih» kitabıyla karşılaştırılabilecek ikinci bir kitabın yazılması için insanlığın 15 asır beklemesi icabetti. 1450 yıllarında Nicolas de Cuca, dünyanın, herhangi bir sistemin merkezi olmadığını, diğer yıldızlardan fark-sız bir gezegenden ibaret bulunduğunu ileri sürüyordu. Yine Nicolas'ya göre, diğer gezegenlerde de dünyadakine benzer bir hayatın mevcudiyeti imkânsız değildi.

Bir süre sonra Johann Kepler gezegenlerin yörüngesi hakkında kendi adını taşıyan kanunları keşfetti. Nihayet ilk defa 1610'da Galile gökyüzüne teleskopla bakmağa başladı. Böylece, eski çağların gök kubbesinde ışıklı noktalar gibi duran yıl-

dızlar artık üç boyutlu gök cisimler mertebesini kazanmış oluyorlardı. Uzak dünyalar hakkında ilgi doğdu ve gittikçe kuvvetlendi. Hollandalı fizikçi ve matematikçi Christiaan Huygens diğer dünyalardaki hayat konusuyla ciddi surette ilgilendi. Huygens'e göre diğer yıldızlarda da su bulunmaktaydı ve bu sıvı, organik hayatın gelişmesini sağlayan en önemli unsurdu. Huygens, aynı zamanda, diğer gezegenlerde bulunan canlıların görünüşleri ve yaşayış tarzları hakkında kitaplar yazdı. Fakat bu bilgileri nerelerden bulduğuna dair hiçbir fikrimiz yoktur.

1672'de Fransız astronomu Jean-Dominique Casini dünya ile güneş arasındaki uzaklığı 140 milyon kilometre olarak hesapladı. Bu mesafe bu gün kabul edilenden 10 milyon kilometre kadar daha kısadır. 1686'da Fransız İlim Akademisi değişmez sekreteri Bernard Le Bovier de Fontenelle «Çeşitli Dünyalar Hakkında» isimli bir kitap yazdı ve diğer yıldızların sâkinleri hakkında bol bol spekülasyonlara girişti. Yıldızlardaki hayatla ilgili bu hayallerin yanında, uzay cisimleri arasında yapılan muhayyel seyahat hikâyeleri de yazılmağa başlandı. Bu konuda iki İngiliz rahibinin eserlerini misâl olarak gösterebiliriz.

Fantezi ile hiciv arasında yer alın 17.
(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

nci asrın bu kitapları bugün bizden çok uzakta bulunuyorlar. Tabii ilimler hakkında bilgiler o çağlarda çok muğlak ve yetersizdi. Yıldızlar arasındaki seyahatlerde, seyahatların teknik çalışma mahsülü olan makineleri değil dev kuşları kullandıkları tahayyül edilirdi. Atmosferin de aya kadar uzandığı düşünülürdü.

Bugün bize tabii gelen birçok şey o zamanlarda büyük heyecan ve hayrete sebep olurdu. Deniz seviyesinden yükseldikçe hava basıncının azalması buna bir misâl teşkil eder. Gerçi Eflâtun ve Aristo havanın ağırlığından bahsetmişlerdi. Fakat ispat edememişlerdi. Nicolas de Cusa havayı tartmağa teşebbüs etti; fakat başaramadı. Galile havanın sudan 460 kere daha hafif olduğunu hesapladı. Fakat «üçüncü boyutun» hakikaten idrak edilmesi için aşağıda kısaca bahsedeceğimiz meşhur tecrübelerin yapılması gerekmişti.

1643'te Floransa'da Viviani «Toricelli boşluğu» ile ilgili tecrübeler yaptı. Daha sonra Pascal, Descartes'in isteği üzerine, hava basıncının bir dağ tepesinde ve bir vadinin dibinde olup olmadığını araştırdı. Tecrübe Clermont-Ferrand yakınlarında yapıldı. Bunun için Pascal iki cam tüpü cıva ile doldurduktan sonra, o devirde malûm olan usule göre tübde boşluk yarattı yani hava basıncını cıva sütunu yüksekliğiyle ölçtü. Tüblerin birini o bölgenin en alçak noktasında bir gözlemci tutarken, Pascal diğer tübü o civarın en yüksek tepesine çıkardı. Aradaki yükseklik farkı 974 metre idi. Beraberinde bulunan zevatin da tasdik ettiği gibi, Pascal dağın tepesinde cıva sütununun daha alçak olduğunu gördü. Bir mektubunda bu buluşunu anlatan Pascal, etrafındakilerin hayranlık ve şaşkınlık içinde kaldığını belirtir. Bu sonuç o zamana göre büyük bir sürpriz teşkil etmiş ve bizzat Pascal'ın kendisi yanılmadığından emin olmak için tecrübeyi muhtelif yüksekliklerde 5 kere tekrarlamıştır.

İtalya'da ve Fransa'da bu tecrübeler yapılırken. Almanya'da da Otto von Guericke «Magdeburg yarıküreleri» ismiyle tanınmış olan meşhur tecrübesiyle meşguldü. 1656'da von Guericke şöyle yazıyordu :

«Çalışmalarımın elde ettiğim sonuç; havanın topraktan çıkan bir duman veya buhar olduğu, muayyen bir ağırlığı bulunduğu, dünyayı çepçevre sardığı ve bu boşlukları doldurduğu şeklindedir. Dünyanın günlük ve yıllık dönüşleri esnasında hava ondan hiç ayrılmaz; sanki dünyaya yapışık tır. Bunu ispatlamak için çeşitli tecrübeler yaptım.» Bundan başka, havanın hayat için zaruri olduğunu gösterebilmek için, von Guericke, cam fanuslar altına koyduğu küçük kayvanlarla tecrübeler de yapmıştır.

5 haziran 1783'te Annonay'da (Lyon'un 70 km güneyinde) ilk balon havaya yükseldiği zaman, yükseklerde azalmış hava tabaklarının insanın yaşamasına müsait olup olmadığı sorusu ortaya atıldı. Aynı yılın eylül ayında, Paris İlimler Akademisi'nin isteği üzerine Versayda ikinci bir balon uçuruldu. Bu balonda sepete bir koyun, bir horoz ve bir de ördek yerleştirilmişti. Bu uçuş, bugün, ilk yükseklik fizyolojisi tecrübesi olarak kabul edilmektedir. Bu tecrübe başarıyla sonlanmış ve hayvanlar sağ olarak geri dönmüşlerdi. Bunun üzerine Pilatre de Rozier 13 ekimde bir balona binerek yerden 30 metre kadar yükseldi. O sıralarda kiral balon uçuşlarını yasaklamıştı. Kiralın bu yasağı kaldırmasını takiben nihayet 21 kasım 1783'te Piatre de Rozier ve Arlandes Markisi Paris civarındaki Murette şatosundan havalandılar. Şehir üzerinde 25 dakika dolaştıktan sonra sâlimen yere indiler ve böylece tarihi uçuşlarını tahakkuk ettirmiş oldular. ● zamanın balonları sıcak hava ile doldurulurdu ve bu sebepten çok yükseklere çıkamazlardı. Dolayısıyla havasızlık gibi biyolojik problemler bahis konusu değildi. Fakat hidrojenli balonlar yapıldıktan sonra durum değişti. Bu sonuncu balonlar çok yükseklere ulaşabildikleri için tehlikeliydiler. Nitekim 1875 yılında Croce-Spinelli, Sivel ve Tissandier isimli üç Fransız böyle bir balonla yükseldiklerinde 8.790 metreye ulaşıyorlar; fakat ilk ikisi havasızlığa dayanamayıp ölmüşlerdi. Bunların ölmü, ortaya çıkan çeşitli problemlerin incelenmesinin lüzumunu kesin şekilde göstermiş oluyordu.

(Devamı sayfa 36'da)

Yeni Bir Ümanizmanın İmkân ve Şartları

(Geçen Sayıdan devam)

K. JASPER

Lisan, başkaları üzerinde hâki-niyet kurmaları için bir vasıta oluyor. Fikirleri, safсата halindedir. Hayat arzuları bile kuvvet fikrile besleniyor. Bu kuvvet iradesi, kütlede dar görüşler, heyecanlar yaratıyor. Ya hürriyet, ya esaret arasında bir durumdayız. Hürriyet ve nizamı ahenkleştirecek vaziyetler bulmak zorundayız. Burada hümanizmaya da vecibeler düşmektedir. Ruh hürriyeti veya esaret. Ancak birinci şekilde yaşanabilir. Kuvvet ve şiddet her zaman için birer realite olmuşlardır. Hümanizmanın buradaki yol gösterici fonksiyonu, ya mücadele etmek veyahut ölmektir.

III) Teknik ve siyaset, asırlarca devam etmiş mânevi realiteyi boğdular. Artık müşterek bir garp dünyası kalmadı. Bu dünya aynı imanı taşıyan bir Allahın, insan değeri ve tesanüden yoksun. Bugünün müşterek şuuru, bir takım inkârlarla tezahür ediyor. Mâziyle olan bağın kopması, müşterek bir doktrinin yokluğu ve istikbal hakkında bir şaşkınlık hâkim. Mâziyle olan bağın kopması tarihe karşı meyillerin neticesi olup, modern teknolojinin ve siyasetin mahsulüdür. Bazı anane parçaları devam etmekte ise de, bu lisan vasıtasıyla olmaktadır. Tarihi devamlılık kaybolunca, garp şuuru, vatan, aile mefhunları lakaydıye dışarı oldular. Dostluklara kadar bu hal tesir eder. İnsan hayatı hafızasız kalır. Anane eksilir, talim ve terbiye, sadece fâidedi şeylere inhisar eder. Genel fikirler, propaganda tabii olurlar. İnsan tarihin devamını kesip, köklerinden sıyrılabilir mi? Bu tarihi boşluktan ve sadece biyolojik tabiatından inkişaf bekleyebilir mi? Hayır, insan ne olduğunda ancak hali hazırda kendini bulabilir. Ne olduğu, ne olacağı bahsi de çok mühimdir. Karar insanın iradesine bağlıdır. İnsanların bağımsızlığını gösterdiğinden, zallımlar tarihi boğmak istiyorlar.

İnsan durumumuz için müşterek bir doktrine sahip olmamız lazımdır. Bu, bilgi ve sembollerden meydana gelir. Biz bu birliğimizi, borçluyuz. Bu kuvvetlerin asırlar boyunca bir terkinin meydana getirmişti. Yüksek yaratmalar, köşesindeki insanların, kendi kendilerini yetiştirmelerine bağlıdır. Müstakbel hümanizma herkese hitap edilecek şekilde olacaktır. Bu herkes için bir hümanizmadır. Bu bazı insanların, yeni görüşler, yeni fikirler, yeni semboller meydana getirmelerine bağlıdır. Kütle içinde bile yeni hümanizma fertlere hitap edecektir. Zira her insan bir ruhtur. Bir atom değildir. İstikbal önündeki şaşkınlık, bir genel tehditten doğmaktadır. Bu, infilak halindeki bir volkana yerleşmek gibidir. Belli olmayan, ne zaman, nasıl ve nerede bu infilâkın olacağıdır. Kùltürler kayboldular. Yeni olan, insanlığın bütünü ile tehdit altında oluşudur. Bu tehdit daha derin ve her zamandan daha şiddetlidir. Sadece hayata değil, insanın şartına da mütealliktir. Müstakbel insan başkalaşacaktır. Her şeyde bir ifna hali gözükülmektedir. Edebi sahada ümitsizlik yaygınlaşmıştır. Bu hâl karşısında iyunser olmak mümkün müdür? Bu hali hazır bedbahtlık hakkında söylenenlerin hepsi doğru, belki eksiktir bile. İstikbâl bir bütün olarak bilinmiyor. İki düşünce ileri sürülebilir :

1) Bugün insanın yaşamakta olduğu şartlar, yani teknik, siyaset ve müşterek şuurun kaybolması, birtakım şanslar veriyor. Bugünün insanı, yarının insanının ne olacağını bilemiyor, zira bu hallerin bir neticesi de ani ve birdenhire değişmelerdir.

2) Bu gün sadece fecaat yoktur. Ayrıca insanın kendisini tanımadığı şeylerde mevcuttur, meselâ sevmek, kahramanlık, iman gibi. İstikbal görmek hali hazırda görmekse, biraz cesaret bulabiliriz. İnsan açıkça kaybolduğunu bilemez.

VARLIK : GOETHE (Müstear isim)

MEDYOM : Baha Kayserilioğlu

TARİH : 23 Ekim 1969

Ruh dostlarımdan

Esas Kaynak Yüce Tanrı'dır

Yapılan her işin önu ve sonu vardır. Bu ön ve son, kesin hudutlarla tahdit edilmiştir. Farzınıhâl, dünyanızın yaratılışını düşünecek olursak, bunun bir başlangıç devresinin mevcut olduğunu görürüz. Bu başlangıç esasında, dünyanın ölümünün de başlangıcıdır. Ölümün, bir şekil değiştirme olduğunu söylemiştik. Bu şekil değiştirme, küçüklük hacimdeki maddelerin şekil değiştirme prensiplerinin aynisidir. Hacmin büyüklüğü veya küçüklüğü, prensibin uygulanmasını değiştirmez.

Madde, bir enerji deposudur. Madde, dağılarak şekil değiştirerek, enerjiye dönüşür. Enerji de şekil değiştirerek, devamlı olarak madde imâl eder. Dünyanızdaki duruma gelince, en göze çarpan enerji kaynağı güneştir. Güneşten akıp gelen ışınlar, enerjiler, dünyanızda sürekli olarak yeni maddelerin oluşumuna yol açarlar. Bu, herkesçe farkedilebilecek bir mekanizmadır. Fakat farkedilmeyen ve düşünülmemeyen önemli hususlar şunlardır: Yıldızlar da birer enerji kaynağıdır. Gerek, sizin güneş sistenünüzdeki gezegenler, gerekse diğer yıldızlar, galaksiler, hepsi, evet hepsi enerji depolarıdır. Durup dinlenmeksiz, her bir yana enerji dağıtır dururlar. Bu, onların tabiatı icabıdır. Onlar, vermek zorundadırlar. Siz, onları durduramazsınız. Bütün gezegenler ve yıldızlar, devamlı olarak birbirlerinden karşılıklı enerji alış verişini durunundadırlar. Bu sebeple, enerji neveleri, her ulaştığı hedefte, kendi frekansı uyarınca bir maddenin doğumunu hazırlar. Bu madde, bazan su olur, hava olur, taş olur, toprak olur, maden olur, gıda olur. Gıdalar da esasen enerji depolarıdır. Enerjiyi veren ve sizin yaşamanızı, ilâhi p-

rensiplere uygun olarak sağlıyan, yıldızları ve oralarda yaşayan canlı varlıkları sevgiyle anınız, deyişimln bir sebebi de budur. Yıldızlar, sizin için, güneş gibi birer hayat kaynağıdır. Süs olsun diye, bu kadar yıldızın yaratılmamış olduğunu çok küçük yaşlarda esasen farketmiştin. Şimdi ise, sebep ve netice bağıntılarını öğreniyorsun.

Yıldızlar, enerji depolarıdır, derken, bunu esas kaynak olarak ele almıyorum. İlâhî düzen budur. Esas kaynak YÜCE TANRI'dır. Her şeyin kaynağı O'dur. Bütün enerjilerin kaynağı O'dur. O'nun enerjisi, durmadan şekil değiştirir, imâl eder, yaratır, öldürür, diriltir, tekrar öldürür ve diriltir. Tanrı'nın, her yerde, her an mevcut olması budur. Çünkü her yerde madde ve enerji vardır. Her yerde ruh vardır. Bütün bu mevcûdatın, doğuş ve var oluş, varolmakta devamı ediş mekanizması Ulu Tanrı'nın enerjisi ile mümkündür. Ulu Tanrı'nın varlığı, bu sebeple, her canlı ve cansız varlıkta tebellür etmektedir. Maddeleri, canlıları, enerjileri seyrederken, müşahade ederken, esasen Tanrı'nın varlığını seyrediyor ve müşahade ediyorsunuz.

Eğer, ruh gözü ile görebilmiş olsaydınız, insan gözünün göremeyeceği o kadar çok canlı ve cansız varlıkla etrafınızın çevrili olduğunu görecektiniz ki, bu sizi şaşırtacak ve belki de ürkütecekti. Sizin, kendinizi, sâkin odanızda, dağ başlarında, çimenliklerde, kumlu sahillerde, çöllerde yapayalnız zannetmeniz o kadar çok faydaları vardır ki, bunları birer birer saymak çok zaman ister, ve esasen bu kadar teferuat şimdilik size lüzumlu ve faydalı değildir. Fakat, hiç bir zaman yapayalnız olmadığınızı da bilmeniz çok faydalıdır.

Yalnızlık, insanı trans hâline getirebilir ve antenlerini maddî ve manevî âlemlerin sonsuz boşluklarına doğru açabilme imkânını verir. Kendini yalnız hisseden insan, düşüncesini teksif edebilir; düşüncelerini, mantığının süzgecinden geçirerek, bunların faydalı ve zararlı olanlarını ayrı ayrı tasnif edebilir.

Ah, insanlar, kendilerinin ne kadar büyük değerlerle yüklü olduklarını bir bilebilselerdi!... O zaman dünyanız, gerçekten bir dünya cenneti olurdu. Bu gerçeği idrak etmiş olan kâinatta pek çok yıldızlar, gezegenler, âlemler vardır. Bu arada, sizin gibi geri kalmış dünyalar da mevcuttur. Hattâ, sizden geri seviyede olanlar da vardır. Dünyanızın, geçmiş devirlerinden kalan ve bugün şaşırtıcı işaretler olarak görünen bulgular, maddeler, makine resinleri, âletler ve yazıtlar, çok eski zamanlarda dünyanıza vâki, yüksek medeniyet sahibi insanların, başka yıldızlardaki insanların seyahatlarının hatıralarıdır. Bu, bir gerçektir. Bundan hiç şüphe etmeyiniz. Dünyanızdaki uyanık zihimli bazı bilginlerin bu gerçekleri idrak etmeleri ve açığa vurmuş olmaları, büyük bir aşamadır sizin için. İnsan zihninin ufukları bir çırpıda genişlemiş ve genişlemekte devam etmiştir. Esasında bu ufuk sonsuzdur. Düşünen kafalar, her hakikâtı keşfettikçe, sonsuzda yüzdüğünü ve bir sahilin bahis konusu olamayacağını idrak etmektedirler. Sonsuz olan, Tanrı'nın varlık âlemidir, Tanrı'nın yaratıklarının âlemidir. Bunlar, Tanrı'nın ezel ve ebed mefhumlarının da dışında olarak, var olduğunu gösterir işaretlerdir. Anlıyan, anlar; anlamayan da karanlıkta boğulur gider, ve bir gün aydınlığı farkedince, geçmiş karanlık günleri için ağlar durur. Yeni doğan bir çocuğun, geçmiş günlerini hatırlayarak durmadan ağlayışı gibi... Onun feryadı, sâdece yeni duruma intibaksızlığın dışa in'ikâsı olmakla kalmayıp, bilhassa geçmiş karanlık günlerini hatırlayarak duyulan teessüfün acıklı ifâdesidir. Bunu böy-

lece bilmekte fayda vardır.

Düşüncelerdeki ittihad fikrin olgunlaşmasını sağlar. Düşünceler, esasında, enerjinin yayılmasıdır. Düzenli düşünce, düzenli ve yapıcı enerji demektir. Hem enerji kaynağını ve hem de muhatabı ve ekranı santalize eder onları da düzenli enerji vermeğe zorlar ve mecbur eder. Bu mecburiyete riayet etmiyen ekran veya mubatap, dağılır, parçalanır, başka düzenlere doğru kapılır, sürüklenir gider ve o düzenler içinde tâbi olarak, düzenin sahibinin düzenli iradesine boyun eğer. Demek ki, müstakil varlık olma, müstakilen enerjisini kullanma yeteneğine henüz tam olarak likayat kesbetmemiştir. O varlık da yeni baştan, başka düzenlerin içinde mümarese görmek zorundadır. Ne zaman ki düzenli enerji alışverişi uyabilecek seviyeye gelir, o müstakil varlığına tekrar kavuşur. Çünkü kâinatın her zerresi bir düzen peşindedir ve bir düzene uymak zorundadır. Her insan, her varlık ta böyledir.

İnsanlar dünyaya doğarlar. Niçin? Bu ulu düzene uyum yapabilmek için yaşarlar. Onun için sevgi peşinde koşarlar. Sevgi demek düzen demektir. Sevgi demek, enerji alış verişi demektir. Sevgi demek vermek ve sonra da almak demektir. Netice olarak, vermek ve almak suretiyle, enerji düzenine kendimizi uydurabiliyoruz. Bu uyumu yaptığımız zaman, hastalıktan uzaklaşıyoruz, ızdıraptan uzaklaşıyoruz; bedbahtlıktan, karamsarlıktan uzaklaşıyoruz. Hayat daha güzel, yaşamak daha tatlı ve renkli geliyor. «Aşk gelince, cümle eksikler biter!...» temasının anlamı budur. Aşk gelince, başkalarına, başka varlıklara sevgi vibrasyonları, enerjiler, enerji depoları olan maddeler, hizmetler vermeğe başlayınca, onlardan da bizim ihtiyacımız olan, fakat bizde mevcut olmıyan değişik frekanstaki enerjiler, sevgi vibrasyonları bize akmağa başlıyor. Seviyoruz ve binnetice sevinçle doluyoruz, mutluluk duyuyoruz. Çünkü ilâhî düzene kendimizi adapte etmiş oluyoruz.

Mutlu Düşler Ertesinde

Saat son defa çaldı inceden - inceden
Bir göktaşı gibi zaman
Düştü bozkırın bağrına
Seneler bir bir kopuyor takvimlerden;
Avuçlarınızla tutar oldunuz asırları
Güneşler kadar büyüdü saniyeler
Artık masallar yeşeriyor gözlerimizde
Artık hakikât oluyor hikâyeler...

Hoş geldin yarı mutlu karanlık
Seni bekliyorduk bu sessizlikte
Gir kapımdan içeri, sussun ziller
Bir yudum su ver açlığuma
Çıkar üstündeki siyah boşlukları
Bürün devirler öncesi çıplaklığuma...

Rabbani eller dolaşırken göğüs boşluğumda
Ben falımın çizgileri üzre avareyim
Ben ilk görüdüğüm yere geliyorum
Bağ bozumü başladı mı bilmiyorum
Ama bak, can kazandı eski ölenler, sustu ağlayanlar
Yakarışların yanısıra
Yüceldi, yüceliyor gencecik fidanlar....

Ben gene doğacağım hem de nasıl
Ben gene öleceğim bak gör,
Evvelce yosun muydum şimal denizlerinde
Şimdi çiçeğim, ızdırabım, ya da ümidim
Yarın beni tekrar görürsünüz köy evlerinde...

4

Gel ey zekâ, ey uhuvvet, sadakat,
Tanrı elinin bıraktığı iz, ey irade;
Gel artık zürriyetin yenisi, aile, yurt
Evrenin hüçliği son bulsun doğduğun yerde.
Unutmak kötü diyoruz,
Ya unutup hatırlamak,
Ağlamak kötü diyoruz,
Ya gülüp gülüp de kadehlere ağlamak;
İşte bütün bu değişler yaşansa diyorum
Ah ey düğümünü çözemediğim ilmek
Seni büsbütün bağlamak istiyorum...

Sonra susuyor içindeki diğer yaşayan
Çekilirken tekrar arzuların duvarlar ardına
Kölne bulut yeniden canlanıyor bak
Saat tekrar çalıyor bana inceden
Bozkırların tekrar yeşerdiğini görüyorum,
Tekrar kan yürüyor ellerime
Etini kemiğimi farkedebiliyorum
Mutlu dişler içine uyaniyorum...

Organizasyon

(Sahife 7'den devam)

Bir organizasyon başarıya ulaşması için disiplin, ahenk, sevgi, usul ve bilgi başlıca de, yine ruh dostlarımızca şöyle ifade ediliyor :

«Disiplinden mahrum her türlü organizasyon dağılmaya mahkumdur. Organizasyon demek, bir mânâda **DISİPLİN** demektir. Bir arap saçı gibi yuzbinlerce bağdan, dört-beş örgü yeğdir. O dört - beş örgün, binlerce saçın bir araya gelmesindedir.

AHENK'tendir. SEVGİ'dendir. USUL'dendir. Nihayet BİLGİ'dendir.»

Uzun bir konferansın yerimizin darlığı sebebiyle , ancak çok kısaltılmış özeti verebildiğimiz iki kısma karşılaştırdırsa, görülecektir ki, yeryüzü organizasyonları, İlahî ●organizasyonların, başarıları düşük birer kopyaları, daha doğrusu taklitleridir.

İleride, bir başka açıdan üzerinde duracağımız İlahî Organizasyonun anlaşılması, yeryüzü organizasyonlarımızın daha ileri başarıları için önemlidir.

Yufka

Kafalılık

İlim adamlarından bazıları ruhlardan alınan tebliğlerin pek de öyle insanüstü birer üslup ve hakikat düşüncesi taşımadığı iddiasındalar. Buna verilecek karşılık şu : insan, kişiliğine, Tanrının bile saygı duyduğu sonsuz yüceliklerin sahibidir. Yaratıcı irade, onun sırtına hazır bir kürk geçirmişti. Çünkü çıplak insan dilediği biçim ve şitte kürk yapıp giyinme yeterliğine sahip bir olgunluğun eşiğindedir. O, tecrübe ve araştırma dehasının öncülüğünden hız alarak, kendi emeği ile yaşayarak ve yükselcektir. Hazırın dilencisi değil, icatçılığının hazinesini ölmez değerlerle dolduran bir sonsuzluk yolcusudur.

Geçmişte çok büyük tanınmış, çocuksu düşünceleriyle toplumları ilim, felsefe adına çıkmazlara sürüklemiş nice ünlü kişiler biliriz ki, insan için her şeyin hazır yaratılmamış olması nedeniyle bir mutlak hayır timsali Tanrı varlığına inanamamışlardır. Sofralarımız kurulu olmalıydı. Urbalarımız en âlâsından dilediğimiz biçimde, kendiliklerinden sırtlarımıza geçivermeliydi. Sıcak soğuk bizi hırpalamamalı, bütün isteklerimiz aklımızdan geçerken hemen karşımızda boy göstermeliydi. Çenemizi bile oynatmadan en güzel gıdalarla, en tadılmamış çeşnilerle mest, beslenmeliydik. Özetle insan, bir toprak altı hayvanı gibi, icatsız, buluşsuz, tabiat kanunlarının sırtında bir muhteşem parazit halinde yaşamalıydı. Nereden geldiği bilinmiyen lutûflarla geçirmeliydik hayatımızı. Ruhlar öbür âlemden öyle irşatlarla bulunmalıydı ki okunmağa, yazmağa mecbur kalmamalıydık. Yahut bugünkü gibi bir hayat sahnesinde de olsak bütün

inüşküllerimizin halinde ruhlara öncülük etmeli, kansere yakalanmışsak haberimiz bile olmadan iyileştirilmeliydik. Çalınmış milyonlarımızı her zaman kolayca hırsızın elinden alabilmeli idik. Ruhlar her fırsatta bizi Ahirete götürüp ölümsüzlük peyzajları göstermeli, inancı da hazır kendimize mal etmeliydik. Ne ilim, ne sanat ne de teknik ve din kaygısı olmalı, biz ancak hazır ve kolayın kollarında mutlu yaşamalıydık. O zaman bir Allahın varlığına inanırdık, gibilerden bir sürü allainelikler taşıyanlar, yol gösterenler gelip geçmiştir toplumlarda. Üstelik milyonlarca insanı da arkalarından sürükleyebilmişlerdir. ●ysa ki insanın en şerefli niteliği, hür bir iradeyle arayıcı, deneyci, icatçı olmasıdır. Bu sebeptendir ki o bir kukla aşağılığında, pasif bir dilenci olmaktan daima tiksinimektedir. Dinlerde bile sadece ip uçları bırakılmıştır. Topraktaki gizli cevherleri nasıl arayıp buluyorsak, inanç materyallerini de bir muhakeme çabasının karşılığı olarak hak edebiliriz. Çünkü gerçek inanç her adımın getireceği kazançlarla bütünleşir. Ayet: «gökler ve yerler insanların iradelerine baş egecek nitelikte yaratılmıştır.» diyerek imkânlar kapısını aralar bize. Fakat füzeyi hazır elimize verip aya yollanmamızı sağlamaz. Çünkü böyle bir hareket insanın hiçbirşeye yaramadığı, bir şey başaracak liyakatte olmadığını bir ifadesi olur ki yaratıcı irade insanı kendi dehası ile başbaşa bırakarak kişiliğini kazanması konusunda kendi başına buyruk bırakarak saygıyla karşılar. Çocuksu düşünce yalın kattır. Keçi göle düşerse yüzerek çıkar. Deneyci insan yüzmeyi

kendine mal etmemişse derin suya düşünce boğulur. Çünkü onu yeden bir başka güç yoktur. Kendi kendine yeterli yaratılmıştır. Rahip Meyle böyle bir saneden bahsetmemiştir ama ünlü «Bon Sans» kitabındaki insan etiyle doymuş Kurt misaline başka bir örnek gösterirdi böyle bir olayı. Derdi ki «İnsan, yaratıkların en şerefli olsaydı hayvanın kolayca yüzdüğü suda boğulmazdı. Üstelik insana bir de hantallık ve aşağılık damgası basardı.» Bu yufka kafalığı hâlâ tek gerçek yol sananlar var aramızda. Materyalistler için, insanı bir pençede yere seren kaplan yaratıkların en şerefli olmak gerek. Eğer kaba kuvvet birinci plânda alınırsa evet. Ama pençe karşısında sonsuz kuvvetler deposu insan beyni varsa; hayır. Demek kaba kuvvet yarışı hayvanlık plânıdır. İnsan beyni ise bu kanlı meydanın üstünde, gövde gücünü gerilerde bırakan bir manevî merhale mekanizmasıdır. Şu halde ruh planları da insanın arayıcı ve deneyici dehasına, herşeyin üstesünden gelme iradesine saygı göstermektedir. Onların tebliğleri fikir ve icat yönlerinden imalar, ip uçları ile dolu da olabilir, yeter ki biz onları kavriyabilecek seviyeyi kazanmış olalım. Başka bir âyetle bitirelim konuyu:

«Bizi sür demeyin; bizi gözet deyin.»

NEYE YARAR

Ey güzel! Ellerim neye yarar ki seni tutamaz. Seni kucaklamamanın özleyişi içinde kollarım neye yarar! Ve aklım neye yarar ki seni kavriyamaz, gözlerim seni göremez. O halde bana verdiğin bu vasıtaların gereği nedir

Sadece değnekleri çoğalmış, bir çok yönden kör müyüm ben?

Seni görmiyen, gerçekten görmez. Seni kucaklamayanın kolları, kendini bağhyan bir esirlik zincirinden farksızdır. Seni bir nağme olarak bile duymayan kulak neye yarar!

Ey Tanrım! Sensiz ben neye yararım..

Mevlânâ'dan

RUH ve MADDE'ye

**Abone Olunuz,
Abone Bulunuz,**

**Tanıtınız,
Yayınız.**

Realite Bakımından :

Rolümüz ve Biz Neyiz

Yazan : M. Fevzi ÖZEREN

Bazan düşünüyorum: Biz elektrik hamesiyle yüklü ve voltajını her an arttırma gücüne sahip bir enerji kaynağı, titreşimlerinin şiddetiyle orantılı bir ses ve renk dünyası mıyız?

Bu âlemi deryada biz neyiz?

Savtı âlem içre bir Ney'iz.

Hakkın ilhamdır nasibimiz,

Bu kubbede habbe olan biz;

İlâhi kudretten bir nebzeyiz.

Ne gariptir ki, insan oğlu yaradılıştan bu yana, dünya mektebini bitirmek, daha üstün âlemlerde mutlaka müteveccih, tekâmülünü sağlamak için bir çok hayat ve tecrübe saflarından geçmek zorundadırlar. Oysaki hayat, her türlü mania, müspet menfi dediğimiz bir sürü tezatları ile dikenli bir çite benzer. Güzellik, çirkinlik, iyilik ve kötülük bizim müktesebatımız, reankarnasyonlarımız boyunca realitemize tâbî bir keyfiyet, idrakimizin mahsulüdürler. Onun içindir ki bu mefhumlar münakaşa ve hakir görülemez kadar, tamamiyle şahsî ve reel görünürler. Her reel (hakiki) görünen şeylerin de zamanla inanışlarını yitirip, yeni biliş ve inanışlarla hakikiliğini kaybetmesi normaldir. Mutlak realite Allaha mahsusdur. Biz insanlar için bahis konusu değildir. Zaman ve şartlara göre her an değişmektedir. Aksi halde otomatlıktan kurtulamaz, doğruluğuna inandığımız fikir ve kanaatların zebûnu, mahkûmu olur, obsesyondan kurtulamazdık. En kötüsü, tekâmülümüze yön ve hız vermek mümkün olmazdı. Esasen, her realitenin kendinden daha üstün ve şümüllü diğer bir realiteyi hazırlayıcı mahiyette bir nevi basamak olduğunu öncelikle kabullenmiş durumdayız. Hiç bir realitenin de hatadan salim olamayacağını düşünerek, herhangi bir realiteyi bir mabût haline getirmek abes olur. Ef'al

ve harekâtımızı daima bu anlayış zihniyetine göre ayarlamamız gerekmektedir.

Şu muhakkak ki biz insanlar, yukarıda izah etmeğe çalıştığımız sebepler muvacehesinde, bir diğerimize nazaran, yüksek veya alçak birer realiteye sahip kişileriz. Şu halde, belirli olmayan ahval ve düşüncelerimiz, zahiri görünüşleri, dış maddî âlemi beş duyugumuz haricinde, içimize yönelmek suretiyle oradaki materyalle kıymetlendirmemiz esastır. Kaldı ki bu arada üst âlemin yardımları da bahis konusudur. Hayat sahnesi, bir çok ibret alınacak hadiseler, derslerle doludur. Bu hadise ve derslerden istifade lenmesini bilen daha sonraki üstün hayatını hazırlar. Esasen Allahın aydın hikmeti kendisini boşu boşuna harcamış kimseler için değildi. Aydın diye vasıflandırdığımız bütün canlı mahlûkat, devamlı hareket halinde ve her an değişen, feyiz alarak tekâmüle doğru âdeta koşar durumdadır.

Bu arada içe dönüş'ün kıymetini belirten ve eşimle beraber 29/7/1969 tarihli almış oldutumuz bir tebliği burada ifade etmekten zevk duyacağım.

— **İçe dönüm: ilâhi kutsiyeti taşıyan gönül aynasında kendini buluş, birliğe varıştır. Bu ruh aşk yolu, iman yoludur. Aksi halde ise, nefsi emmare, gaflet yoludur.**

Gönül aynasındaki nur, insanlık yolu, gönülleri birbirine bağlayan, aydın kılan, maddî manevî yardımların yapıldığı o kutsî aynada nurlanan gönüller birliğini, kendini bulduğu, sırların ta kendisi, Aşkla varlık içinde, varlığın yokluğu, yokluk içinde varlığını bulmak, O'na kavuşmaktır.

Seveceksin! Bütün insanları seveceksin. Nefis denen o ejderhayı sevgi potasında eritip mahvedeceksin. Düşmanını bile seveceksin. Aşk ve manevî huzur, kutsî aynanın, ilâhî nur'un ta kendisidir. Her şey bu kapıda kıymet bulur, yücelir. Kalp evi, Al-

lan evlidir. Aksi halde, icinizde, gönüllüde-
ki aynada seyredeceğiniz kendi nurunuz ye-
ya karanlık cemaliniz olacaktır.

Vicdanınızı karartan amel ve tezahür
ler muvacehesinde alınan tesirler, sizi de-
rin ve talızmınlı bir azaba sokacaktır.

Hatalarınızı, kendi kendinize tartışıp
vicdan muhasebesi yapmadıkça tekerrür e-
den hatalarınızdan dolayı, azabınız o nis-
pette büyük olacak, karanlıklardan bir tır-
lı kurtulamıyacaksınız. Gönüllüdeki nur'a
kavuşmak, sevmekle olur. Seven müviktir,
müsanahakârdır. Allahın gönüllü aynasın-
daki kutsiyetli de buradan gelmekte, o ay-
nada seyredeceğin cemâl, böyle bir nur'un
kutsiyetini taşımaktadır. Allah sizleri
böyle bir nur'a kavuşturmasını nasip etsin.

— Amin..

Her şey yine söylüyorum sizdedir. İhtir
radenizle ona lâyık olarak ısrarlı isteme-
nizi bilecek, tatbikatınızla ve bilhassa aşk-
la gönüllüye yönelecek, gönüllülerin birleştiği
yerde, varlıkla yokluk arasında bir beraber-
lik ışığına, sırların kudret ve kuvvetine sa-
hip olacak ve o Nur'a kavuşacaksınız. Allah
mesalinizi, idrakinizi bu yolda aydın seziş-
lere gark etsin.

— Amma, bu çok zor. Herkes değişik
renkler arz ediyor. Böyle bir anlaşma..

— Buna imkân yok. Birlik, beraberlik

İçinde sevgi ile bezenmiş gönüllü aynasında
tek, sadece müşterek bir nur parlak. Aynı
gayri olmaz. Nur alın, Nur olun, Nurlan-
dırın..

Görülüyor ki alınan bu tebliğde İçe
dönüş'e büyük bir kıymet atfedilmiştir. Son
zamanlardaki Meditasyon çalışmaları da
bize bunun faydalarını çok iyi bir şekilde
belirtmektedir. Şu muhakkak ki içimizde
mahiyetini henüz kavrayamadığımız büyük
güçlere sahibiz. Bu ilâhî güçlerin zahire çı-
kışları da bir bakıma elimizdedir

Yine aldığımız başka bir tebliğde şöyle
denilmektedir :

— Zevahir çok defa bir galatı rüyettir.
Ufkundaki güzellikleri gör. Onun ötesinde
tılsımlı bir cennet arama. Unutma ki vazifeler,
uzaktaki müphem şeyleri görmekle değil,
yakinen de belli olanın idrakine varmak ve onu
tatbik etmekle yükümlüdür.

Her şey, zaman içinde mütebadil ve çe-
şitli hüviyetlerle karşına çıkar. Değer hü-
kmlerin senin öz varlığının bir ifadesidir.
Yine unutma ki, vicdanında tebellür eden
nur, ilâhî nur'dan bir parça olan kudretinin
bir makesidir.

Böyle bir nur'la değer bulmuş fitratın
ve sonradan edineceğin müktesebat, dola-
yısıyla amellerin seni âli ve yüce kılar. İş-
te, maksut olan tekâmül de budur..

İKİ YENİ YAYIN

RUH VE MADDE YAYINLARI

Kıymetli Okurlarımıza İki Nefis Teksir Yayını Hazırlıyor

● MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ

(B. Ruhselman'ın bu isimli eserini edinemeyenlere
büyük yardımcı)

● METAPSİŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ

Ansiklopedik olarak hazırlanan bu sözlüğü zevkle
okuyacaksınız.

Y A K I N D A

Kayıtsız Şartsız Talep

K. Jasper'den M. Akahm (Hareket Dergisi)

Kayıtsız şartsız füller aşkta, mücadelede, yüksek görevler yüklenildiği zaman vuku bulurlar. Kayıtsız şartsızın ayrıca alâmeti farikası odur, ki fiil bir şey üzere oturtulmuştur, karşılığında hayat şartlanmıştır ve son değildir.

Kayıtsız şartsızın gerçekleşmesi halinde var-oluş fikrin, aşkın, sadakatin madde-si olur. Hayat ebedi bir anlam içine alınır, ama parçalanmış ve alelâde hayatı tesadüfiliğine bırakılmadan. İlk hudutta, müstesna durumlarda, şartlı, önce ve her zaman ne pahasına olursa olsun, varoluştaki kalmak, yaşamak istediği halde, kayıtsız şartsızın talep ettiği fedakârlık, varoluşun yok olmasına, kaçınılması mümkün olmayan ölümün üste alınmasına kadar götürür.

İnsanlar, meselâ, dayanışma içindeki bir savaşta dünyaya beraberce bir var-oluş için hayatlarını koyarlar. Dayanışma kendisini şartlandıran hayat önünde durur.

Bu aşında birbirine itimat eden bir cemaatte olur, fakat ekseriya inanılan bir otoritenin hayran bırakan emrinde; öyle ki bu otoriteye karşı duyulan hayranlık, kayıtsız şartsızın kaynağı haline gelir. Bu inanış kararsızlıktan kurtarır, doğruluğunu araştırmamızı engeller. Fakat bu şahsın kayıtsız şartsızında esrarlı bir şart gizlidir, yani otoritenin başarısı. İnan sebebi kendi itaatiyle yaşamak ister. Eğer artık otorite kuvvet olarak her hangi bir başarı elde edemez ve bundan dolayı da ona inancımız kırılırsa, kahr edici bir boşluk meydana çıkar.

Bu boşluktan kurtuluş, bundan böyle, bizzat insanı fert olarak istemek olabilir,

çünkü, o, gerçek varlığın ve kararlarının temelini ne olduğunu hürriyet içinde yeniden kazanabilir.

Tarihte bu yol fertlerin kendi hayatlarını yaşamak cesaretini gösterdikleri yere kadar gitti, çünkü onlar bir kayıtsız şartsız talebe itaat ediyorlardı: onlar sadakatsizliğin her şeyi mahv ettiği, sadakatsizlik göstererek kurtarılmış hayatın zehirlenebileceği anda; ebedi varlığın bu ihanetli; henüz mevcut var-oluşu ruhsuz ve muhtevassız bıraktığı anda da sadakati muhafaza ediyorlardı.

Belki de en temiz şahsiyet Sokratınkidir : Bilmemenin çepe-çevre kaplayanaıyla, aklının ışığında yaşayarak, şaşmadan; haklı olma, kin, isyan hislerinin doğuracağı bulanıklıklara uğramadan; kendi yolunda gitti, hiç taviz vermedi, kaçış imkânını kullanmadı ve korkmadan kendi inancını yaşayıp, gülerek öldü.

Thomas Moore gibi inançlarına sadık kalan, saf ahlâki değer ile dolu martirler vardır. Diğer başkaları şüphelidir. Bir şeyi isbat etmek için ölmek, bir gayeliliği ve bununla birlikte bir tam saf olınayışı beraberinde getirir. Eğer martirler, meselâ, İsa'nın takipçileri denilenlerde olduğu gibi bir baskı çok defa ruhu isterik görünüşleriyle peçeleleyen bir ölüm baskısından ötürü ölüne sürüklennmiş idilerse, saf olınayışta neşvü nema buluyor demektir.

Dünyada hiç bir cemaata dahil olmadan, sadece Tanrı önünde, kendine dayanarak, şu kaziyeyi gerçekleştiren felsefe adamları nadirdir. Felsefe yapmak ölmeyi öğrenmek demektir. Senelerce ölümü hükmünü bekleyen Senelerce kendi aklının pe-

şinden giden gayretini yener, o şekilde, ki ne lâayık olmayan bir şekilde hayatına son verir, ne de Neron ölümünü isteyince itidalinı kayb eder. Boethius bir barbarın verdiği ceza ile suçsuz yere öldü: aydınlık şuurla esas varlığa dönük felsefe yaparak. Bruno şüphesini ve odun yığınınına kadar varan sarsılmaz gayesiz tahammülünün yüksek kararına olan tereddüdünü yendi.

Seneca, Boethius, Bruna zaafı ve çıkmazlarıyla bizim gibi insanlardır. Önce kendilerini kazandılar. Bundan dolayı bizim için de gerçek yol göstericidirler. Çünkü velileri biz ancak alaca karanlıkta yahut efsanevî görüşün gerçek dışı görünüşünde kavrayabiliriz, fakat realist görüşe dayanamazlar. İnsanların insan olarak kabiliyetli olduklarını kayıtsız-şartsızlık bize gerçek cesareti verir, hayali olan ise sadece tesirsiz yüksek duyguları mümkün kılar.

Ölebilmenin tarihi örneklerini hatırlattık. Şimdi de kayıtsız şartsız talebinin mahiyetini aydınlatmaya çalışalım.

Ne yapmalıyım sorusuna sonlu gayelerle ve onların vasıtalarının bilgileri yoluyla cevap alırız. Gıda elde etmek lâzım, onun için de iş. İnsanlarla topluluk içinde başa çıkmam lâzım: Hayat adamı olmanın kaldeleri bana yol gösterir. Her seferinde bir gaye, kendisine ait olan bir vasıtanın kullanılmasını şart koşar. Fakat bu gayelerin niçin geçerli olduğunun sebebi, ya sebebi araştırılmayan var-oluş ilgileri, yahut ta menfaatlerdir. Fakat bu şekildeki bir gaye hiç bir zaman son gaye değildir, çünkü şu soru cevapsız kalıyor: nasıl bir varoluş? ve soru: neye.

Yahut talebin sebebi ister benden başlanarak «böyle istiyorum» emri, ister «böyle yapabilir» vasıtasıyla olsun, itaat etmek zorunda olduğum bir otoritedir. Fakat benzer gibi bir soru sualsiz, zaman zaman da tabii olarak kalır.

Bu tür talepler şartsızdır. Çünkü ben bir insanım, mevcut olma gayelerim vardır. Bana karşı talep edenler bizzat kendilerinde sahiptirler. Şartlı talepler

karşıma zahiren dayandığım şu andaki emniyet olarak gelirler. Kayıtsız şartsız talepler benden gelirler, beni bende, bizzat kendi kendime olmadığım şey vasıtasıyla taşırlar.

Kayıtsız şartsız talep bana, alelade varlığım, esas varlığımın talebi olarak gelir. Bizzat kendimin ne olduğunun öyle olmak zorundayım. farkına varırım. Bu farkına varma başlangıçta bulanıktır, kayıtsız şartsız fiilimin sonunda aydınlanır. Farkına varma kayıtsız şartsız bir fiilde icra edilirse, varlığım da farkına varılmasıyla soru sona erer, hemen arkasından zamanla soru sormaya yeniden ortaya çıksa ve değişik durumlarda daima yeniden katiyet elde edilmek mecburiyetinde olursa da.

Bu kayıtsız şartsız, her gayeliliğin önünde, gaye koyan olarak durur. Bundan dolayı kayıtsız şartsız istenen değil istemendir.

Bu sebepten fiilimin sebebi olarak kayıtsız şartsız, bilgi işi değil, bir inancın muhtevasıdır. Fiilimin gaye ve sebeplerini bildiğim müddetçe sonlu ve şartlıda kalıyorum. Ne zaman artık konu olarak temellendirilemeyen bir şeyle yaşarsam o zaman kayıtsız şartsızla yaşıyorum.

Kayıtsız şartsızlığın manasını bir kaç karakteristik cümle ile anlamaya çalışalım :

1. Kayıtsız şartsızlık her an olduğumuz gibi olmak değildir, düşünce yoluyla kavranamayan bir derinlikten hareket ederek varılan, kendisiyle eşit olduğun bir karardır. Bu nedir?

Kayıtsız şartsızlık ebedi olana, varlığa iştirak etmek demektir. Mutlak güvenilebilirlik ve sadakat ondan gelir. Karar yalnız refleksiyon vasıtasıyla hasıl olan kudsiyet yoluyla mümkün olur. Psikolojik olarak ifade edilirse, kayıtsız şartsızlık, bir insanın anlık durumunda değildir. Anlık, tesirinin baskın enerjisine rağmen birdenbire gevşer, bu-böyleoluş, unutkanlık ve itimatsızlık kendini gösterir. Kayıtsız şartsızlık doğuştan karakterde de bulunmaz, çünkü bir yeniden doğuşta değişebilir. Kayıtsız şartsızlık efsânevî olarak insanın şeytani de-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

nlen şeyde de değildir, çünkü bu sakatsızdır. İntirasın var-oluş iradesinin, kendi varlığını iddia etmenin bütün şekilleri, karşı konulmaz olmalarına rağmen, kayıtsız şartsız değildirler, şartlı ve güçsüzdürler.

O halde kayıtsız şartsızlık her şeyden önce refleksiyon içinden geçip gelen agzistansın kararıdır. Bu şu demektir: kayıtsız şartsızlık böyle-oluş'tan değil, transandas olduğundan dolayı asla başka türlü olamayan hürriyetten doğar.

Kayıtsız şartsız, ister bir değerli olsun, isterse bir hiç; bir insanın hayatını yapan şeyin üzerinde kararını verir. Kayıtsızlık gizlidir, sessiz sedasız bir kararlar hayat yoluna yön verir, açıkça ispat edilemez. Fiiliyatta her zaman egzistansıya hayatı taşır ve sonsuzluğa aydınlanabilir.

Nasıl ağaçlar yükseldikçe derinlere kök salarlarsa, kim tam insansa, öyle kayıtsız şartsızda derinliğine temel atar diğeri, kolayca sökülüp başka yere dikilen, yerle yeksan olan ve kitle halinde yedi canlı olarak yine de ayakta duran çalılığa benzer.

2. Kayıtsız şartsızı karakterize eden ikinci cümle şudur: kayıtsız şartsızlık sadece gerçekten kendisini meydana getiren inançtır ve kendini gören inanç içindir:

Kayıtsız şartsız isbat edilemez, dünyada varoluş olarak gösterilemez, tarihi isbatlar sadece telmihdirler. Bildiklerimizin hepsi de şartlıdır. Kayıtsızda yaptığımız her şey, isbat edilene bakınca, sanki yok gibidir. İsbat edilebilen bir kayıtsız şartsızlık büyük bir zorbalık, bir fanatizm, bir vahşet veya bir deliliktir. Gerçek bir kayıtsız şartsızlık olup olmadığı sorusuna cevap olarak şüphe götüren bir tartışmanın ikna kuvveti var yalnız.

Meselâ: alelâde beşerî temayülde ve cazibede, alışkanlık ve ahde vefada değil, kayıtsız şartsız manada sevginin olup olmadığı; şüphelidir bu. Sevgi dolu bir savaş içinde iletişimasyonun mevcudiyeti inkâr edilebilir. Varlığı gösterilebilen, gösterilebildiği için şartlıdır.

3. Üçüncü bir cümle şöyle der: kayıtsız şartsız, zaman içinde zamansızdır.

İnsana kayıtsız şartsızlığı var-oluşu

gibi verilmemiştir. Onunla birlikte zaman içinde neşvü nâna bulur. O, insan kendini aşığı, kayıtsız şartsız kararın kaçınılmaz olduğu yola gelindiğinde, çıkar gelir. Buna karşılık başlangıçtan itibaren mevcut bir nihaif-oluş, ruhun mücerret sarsılmazlığı, münhasıran devanlı olan, kendi kayıtsız şartsızlığında inandır insanı hissettirmezler.

Kayıtsız şartsızlık zaman içinde, hudut durumların tecrübesinde ve kendi kendine sedakatsiz olduğunda ortaya çıkar.

Fakat kayıtsız şartsızın kendisi asla zamana bağlı değildir. Ortaya çıktığı anda zamana çapraz düşer. Elde edildiği yerde, varlığın ebedliği olarak her yeni anda, her seferinde yenilenen, yeniden doğuşun meydana getirdiği menşe-oluş gibidir. Bunun için zamana bağlı tekâmülün bir şeye sahip görüldüğü yerde, her şey bir anda ihanete uğrayabilir. Aksine insanı, geçmiş, sadece böyle-oluş olarak sonsuz şartlar altında, nihaifine varıncaya kadar çeşitli yükler altına soktuğu zaman insan, birdenbire kayıtsız şartsız farkına varırsa yeniden başlayabilir

Gerçi bu tartışmalarla kayıtsız şartsızın etrafında dolaşıldı, fakat muhtevası anlatılamadı Bu her şeyden önce iyi ve kötünün mukayesesi ile ortaya çıkacak.

Kayıtsız şartsızda bir seçme bahis konusudur. Bir karar insanın özü olur. İnsan iyi ile kötüye karar verirken iyi diye anladığını seçer.

İyi ve kötü üç basamakla birbirinden ayırt edilebilir.

1. Kötü heva vü hevese ve iç güdülere, hazza ve dünyanın zevkine, mevcut haliyle var-oluşa kendimizi kapıp koyuvermektir, kısaca: şartlıda kalan, bundan dolayı da hayvanların hayatı gibi akıp giden, edepli veya edepsiz, başka türlü olmak istemenin huzursuzluğu içinde, ve bir türlü karar veremeyen insanın hayatı kötüdür.

Buna karşılık var-oluş mutluluğunda inkâr etmeyen, fakat onu ahlâkî bakımdan geçerli olanın emrine veren hayat iyidir. Ahlâkî bakımdan geçerli oluş, ahlaki hareketin genel kanunu olarak ahlaştır. Bu değer hükmü kayıtsız şartsızdır.

2. Heva ve hevese meyil eden ahlâd-zaaflarım karşısında Kant'ın anladığı gibi, bana hiç zarar vermediği, yahut çok fazla-ya mal olmadığı için iyili yaparsam, bu da kötüdür, daha mücerret bir söyleyişle: gerçi ahlâkın istediği kayıtsız şartsız istenir, fakat İyinin kanunu, ancak, bizi mesut kılacak ve rahatsız etmeyen tatmin olma şartını mümkün kıldığı takdirde takip edilir. Sadece bu şart benim kayıtsız şartsız iyi olmak istemediğimi gösterir. Bu görünüşüyle iyilikler, tabiri caizse, iyi olmaya tahammül edebildiğim mutlu münasebetlerin lüksüdür. Var-oluş menfaatleriyle ahlâkın istediği arasında her hangi bir anlaşmazlık halinde belki de kendi kendime bile itiraf etmemek suretiyle, menfaatin büyüklüğüne göre alçakça harekete hazırım. Ölmek için öldürme emrine itaat ediyorum. Uyuşmazlığı getiren durumunun yararına, kötü olmam hususunda aldatılıyorum.

Buna karşılık kayıtsız şartsızın varoluş mutluluğunun şartları emrine girerken mevcut olan şarta bağlı münasebetin aldaticılığından kendini çekip çıkarmak, böylece de gerçek kayıtsız şartsızlığa dönerek iyidir. Bu, hareket noktalarının karmaşıklığı içinde dalına kendi kendimizi aldatışımızdan benim kayıtsız şartsızın ciddiyetine dönüşümdür.

3. Kötü kötülüğü istemektir. Her şeyi bozup bırakma arzusu, ızdırıp verme, zulüm, tahrip etme insiyakı, mevcut ve değerli olan her şeyi tahrip etme isteği demektir.

Buna karşılık iyi, sevgi ve bununla da gerçeği isteme demek olan kayıtsız şartsızdır.

Üç basamağı karşılaştıralım :

Birinci basamakta iyi ile kötü arasındaki münasebet bahis konusudur. Geleneksel kurallara uyarak, trade ile içgüdülere hâkim olmak amaklıdır. Heva vü hevemiz karşısında vazifelerimiz var.

İkinci basamakta hareket noktalarının doğruluğu yani etik münasebetlerimiz bahis konusudur. Kayıtsız şartsızın fiilen şarta bağlı olduğu, şarta bağlı münasebetin karşılığı karşısında, kayıtsız

şartsızın berraklığı vardır.

Üçüncü basamakta metafizik münasebet, hareket noktalarının mahiyeti bahis konusudur. Kınin karşısında sevgi var. Sevgi varlığa, kin yokluğa iter. Sevgi transandanca istinat ederek beslenir, kin transandanca çözük kendi noktasına iner. Sevgi dünyada sessiz inşa, kin var-oluşta söndüren ve var oluşu bizzat takip eden felâket olarak tesir eder.

Her seferinde bu alternatif ve böylece de bir karar isteği kendini gösteriyor. Eğer insan kendi cevherine dönerse, sadece birini veya başkasını isteyebilir. Vazifeli veya insiyaklarını takip eder, hareket noktalarının saflığında veya gidip gelmede kalır, kinle veya sevgi ile yaşar. Fakat karar te'hir edebilir. Karar vermek yerli ne hayat boyunca tereddüt eder, sallantıda kalırız, birini diğerine bağlar, bunların birbirinin tamamiyle zıddı olduğunu bilmeyiz. İşte bu kararsızlık da kötüdür. Eğer kötüyü iyili ayırt edebilirse insan uyanmıştır her şeyden önce. Kendi kendisi olmuştur, nereye gitmek istediği hususunda ve fi'linde kararlı ise. Biz, hepimiz, durmadan kendimizi kararsızlıktan kurtarmak, yenden kazanmak zorundayız. Kendimizi iyiye doğru tekâmül ettirmekte o kadar az kabiliyetliyiz, ki insiyaklarımızın bizi parçayı parça eden kuvveti, aydınlığa kavuşmak bakımından kaçınılmazdır. Çünkü görmemezlikten gelemeyiz, eğer gerçekten seviyorsak, kin de duyanıyız, hatta sevgiliyi tehdit eden şeye bile, çünkü eğer hareket noktalarımızı katıyetle berrak kabul edersek saf olmayışın yanlışlığına düşeriz.

Karar basamağın her birinde kendine has bir karaktere sahip. Ahlâki yönden insan kararını düşünerek doğru diye teniçlendirmek istiyor. Etik yönden iyi, iradesinin yeniden doğuşu vasıtasıyla yanlıştan çıkıyor, kendisini yeniden kuruyor. Metafizik yönden sevme imkânı içinde kendisinin kendisine iütfedildiğinin farkına varıyor. İnsan doğru olanı seçer, kendi hareketinin esasları içinde hakikat olur, sevgiyle yaşar. İşte, her şeyden önce kayıtsız şartsız bu üçlünün birliği içinde meydana gelir.

(Devamı sayfa 37'de)

Fezaya açılan insanlığın kısa öyküsü

(Sahife 22'den devam)

Bu çalışmaların yanında, tabiat âlimleri ve fizikçiler yıldızlardaki hayat imkânları ve ihtimalleri hakkında çalışmalara iyice dalmışlardı. Bu arada Boyle, Newton, Leibniz, Laplace, Kant ve Herschel'i zikredebiliriz. Astronomlardan beklenen şey de, bilhassa diğer gezegenlerde hayat olduğunu göstermeleri idi. 1877'de Schiaparelli Marstaki «Kanalları» keşfetti ve bu buluş derhal bütün dünyayı heyecanlandırdı. Bu kanal gibi görünen çizgilerin Marslılar tarafından meydana getirildiği tahayyül edildi ve ortaya bir sürü fikir atıldı. Matematikçi Gauss, gezegenlere haber yollamak için bir sistem teklif etti: Sibiryadaki geniş düzlüklere, geometrik şekillere uyacak şekilde buğday ekilmeliydi. Böylece, bu şekilleri diğer gezegenlerden görmek ve böylece anlamak mümkün olabilirdi. Avusturyalı astronom Littrow'un başka bir fikri vardı: Büyük sahrada açılacak uzun hendekleri petrolle doldurup ateşe vermeliydi. Diğer bir araştırmacı da büyük miktarda magnezyum tozunu yakarak uzak yıldızlara işaret verilmesi gerektiğini düşünüyordu. Bir taraftan böyle düşünceler ve bir taraftan da birbirini takip eden teknik icadlar (buhar makinesi, lokomotif ve vapur pervanesi, v.s.) roman yazarlarının muhayyilesini kamçıyordu. Sadece 1865 yılında uzayda seyahate dair 5 roman neşredilmişti. Bunlardan bir tanesi Jules Verne'e ait olan «Aya Seyahat» kitabıdır ki, pek büyük bir şöhrete ulaşmıştır. Bu sıralardaki uzay romanlarının eskilerden farkı, artık teknik ve ilmi bir temele dayanmalarıydı. Bazı hatalı mefhumlar ihtiva etmekle beraber, bu kitaplarda, istikbalde kullanılabilecek ilham kaynakları da bulunabiliyordu. Meselâ Eryand'ın kitabındaki uzay gemisi tepkili motorla hareket ediyordu. Jules Verne ise, Uzay gemisinin hareketini sağlamak için, başlangıçta büyük bir hızla atılması gerektiğini yazıyordu. Yine Jules Verne, aya giden kahramanlarına, dünyaya dönmelerinden önce ay etrafında bir tur yaptırmıştı. 1895'te Ziolkovski fik-

zelerin atılması için hidrojen ve oksijen kullanılmasının uygun olduğunu yazmıştı. Yine aynı yazar, füze atımının dünya etrafında tesis edilecek sun'î peyklerden de yapılabileceğini düşünmekteydi. Roman şeklinde yazılmış bulunan bu kitaplardaki kehanetlerin ne kadarının tahakkuk ettiği hakkında okuyucunuz karar verebilir.

Son senlerde uzay seyahatleri fevkalâde ilerlemeler kaydetmiş bulunmaktadır. Ay'a ayak basıldı. Bu, 20. nci asrın başarısı olmakla beraber, geçmiş asırlarda da bu konuda imkân nisbetinde çalışmış olanları unutmamak lâzımdır. Belki gelecek nesiller de bizim bu gün gurur duyduğumuz keşiflere ve makinelere istihfafla bakacaklardır. Günümüzde uzay ilminin henüz ilk adımlarını atmakta olduğunu unutmamalıyız. Tam mânasıyla gezegenler arası seyahatten bahsedebilmek için daha pek çok çalışmak ve hattâ kurbanlar vermek gerekecektir. Fakat gayeye mutlaka ulaşılacaktır. İnsanoğlu binlerce seneden beri dünyadan uçmak istemektedir ve bunu başarma yolundadır.

RUH ve MADDE'nin

10. C İ L T İ

Güzel bir ciltecilikle sizler için
hazırlandı.

Kitaplığınızın demirbaşı olan
CİTLER en güzel hediyedir

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

LÜTFEN!